

savaş yolu

BÜTÜN ÜLKELERİN
İŞÇİLERİ,
BİRLEŞİN !

25

HAFTALIK GAZETE

15 KASIM 1979 PERŞEMBE

Yıl: 1

10 TL.

1917. BÜYÜK OKTOBR DEVRİMİ 62 YAŞINDA. 1979

KÜLTÜR

19 Ekim

- 14 Ekim seçimlerindeki başarısızlık nedeniyle, CHP 4 Kasım'da Olağanüstü Kurultay'a gitme kararı aldı.
- Cumhurbaşkanı Demirel'e görüştü. ancak hükümeti kurmak için resmi bir görevlendirme olmadı.
- Kontenjan senatörü Metin Toker, kontenjan senatörlerinden birinin başkanlığında, AP - CHP geniş tabanlı hükümeti kurulmasını ve bu hükümetin Anayasa'yı değiştirilmesini önerdi.

20 Ekim

- Türk-İş geniş tabanlı hükümet istiyor.
- Cam işkolunda, Türk-İş'e bağlı Kristal İşle DISK'e bağlı Hür Cam İş sendikaları, cam tekeline karşı eylem birliği kararı aldılar.

Eylem birlikleri gelişirken

Üçüncü Ocak'tan başka bir şey olmayan yeni Demirel Hükümeti'nin kuruluş çalışmalarını sürdürenler; işbirlikçi-tekelci burjuvazi yeni bir baskıcı döneme, viganların ve demokrasitçülerin istem ve savasını engelleyen amaçlı parlamentoları hazırlanırken, sendikalar planında veya demokratik ve politik hedeflere yönelik eylem birliklerinin yaygınlaştırılması ve gelişmesi için çalışıyor.

Cam işkolunda, DISK'e bağlı Hür Cam İşle Türk İş'e bağlı Kristal İşle, bugüne kadar benzerine rastlanmadık ölçüde bir adım atıldılar. Bu önemli kararı sendikaların istemesi bekleniyordu. Nitekim, birkaç gün sonra Maden-İşle bağışız Otomobil İş arasında tekel-ler ve özellikle MESS'e karşı benzer bir eylem birliği kararı alındı.

Eylem birlikleri sadece sendikalarla sınırlı kalmıyor. Seçim döneminde başlamış olan bazı gelişmeler ve ilk adımlar ürünlerini veriyor. Türkiye'nin çeşitli bölgelerinde, sol güçler faşist saldırılara karşı eylem birliği kararı alıyorlar. Bu eylem birliklerinde yer yer, CHP taban örgütlerinin de yer aldığı görülüyor. Gençliğin akademi-k-demokratik amaçlı ve anti-faşist eylem birliğinde de önemli adımlar atılıyor.

Eylem birliği politikasının hayata geçmeye başlamasıyla, her adımı yeni adımlar izliyor. Türkiye demokrasi güçleri, yaklaşan baskıcı ve karantık bir dönemde, kurtuluşun güçlerini birleştirmekte ve giderek bir demokrasit Cep hesi oluşturmakta olduğunun zorunluluğu ve bilinciyse, bu yolda daha ileri adımlar atacaklardır.

21 Ekim

- MHP, elası bir AP hükümetini ve erken seçimi desteklediğini bildirdi.

22 Ekim

- Millî Güvenlik Kurulu toplandı. 19 ilde sikiyönetimin iki ay daha uzatılmasını Bakanlar Kurulu'na tavsiye kararı aldı.
- Maden İş ve Ater İş'in de üye bulunduğu Uluslararası Metal Sendikaları Birliği Yürütme Kurulu toplantısı ilk kez İstanbul'da yapıldı.
- Haberleşme işkolunda yedi örgüt eylem birliği kararı aldı.

24 Ekim

- Cumhurbaşkanı Hükümeti kurma görevini Demirel'e verdi. Demirel görevi kabul ettiğini açıkladı.
- 19 ilde sikiyönetim iki ay daha uzatıldı. AP ve CHP sikiyönetimin uzatılması lehinde oy kullanan MHP ve MSP olumsuz oy kullandı.
- DISK'e bağlı Maden İş ve Otomobil İş, tekel-ler ve MESS'e karşı eylem birliği kararı aldılar.
- Kahramanmaraş dava sinda saklı sanıklar büyük arbede çıkardılar. müdahil avukatları saldırdılar, basın mensupları ve sünenlik görevlilerine seven sanıklar, «Hokurtlar geliyor» diye bağırdılar.
- 24-31 Ekim silahsızlanma haftası başladı.
- Tezavi için New York'da bulunan devrik Şahin kanser olduğu açıklandı.

26 Ekim

- Maden-İşle MESS arasında 108 işyerinde, 50 bine yakın işçi için toplu sözleşme görüşmeleri başladı.
- CHP Genel Yönetim Kurulu istifa etti.
- Adana Emniyet Müdürü Cevat Yurdakul'un katli zanlıları 5 Ölkedü'nün kimlikleri açıklandı.

İstanbul'da Bayrampasa Devrim Mahallesindeki çoğunlukla işçilerin devam ettiği kahvehaneye yapılan silahlı saldırı sonunda 7 kişi öldü.

27 Ekim

- İstanbul Bayrampasa'da işçilerin devam ettiği bir kahvehane yapılan silahlı baskın sonucu, yedi işçi öldürüldü beş kişi yaralandı. Saldırı devam etmektedir.
- CHP Genel Yönetim Kurulu istifa etti. Eski genel yönetim kurulunda kesinlikle sahip çıkarak, Kurultay öncesinde, parti için muhalefeti sert bir dille suçladı.

28 Ekim

- Güney Kore'nin 18 yıllık kanlı diktatörü Park, «Kore CIA'nın komployuyla öldürüldü. Güney Kore'deki ABD birliklerini geri çekmek için daha önce söz vermiş olan Carter sonradan bundan vazgeçmişti. Şimdi bu sukast, ABD askeri varlığını daha da güçlendirmesi için iyi bir gerekçe oldu.

29 Ekim

- İstanbul Paşakapısı cezaevinde faşist tutukular af istemiyle ayaklandılar. Çatıya MHP bayrağı çeken tutukular savcıya tehdit ettiler ve 12 gardiyanı rehine aldılar. Ayaklanma 9 saat sürdü.

Sermayeye dokunursun

Adana Emniyet Müdürü Cevat Yurdakul'un katli zanlıları beş Ölkedü'nün kimlikleri açıklandı. Ancak, silahlı çekişmeler kimlere ait olursa olsun, Yurdakul'un asıl katili, cinayetin gerek sorulmuş tekelci sermayedir. Faşist katillerin tekelci sermaye adına hareket etmeleri bir yana, Politika Gazetesinin Cevat Yurdakul'un ölümünün iyüzüyle ilgili olarak yayınladığı belge, Yurdakul'un öldürüldüğü sıralarda, Adana sermayesinin bazı kaçakçılıklarını, yolsuzluklarını, örneğin tekstil fabrikalarının laboratuvarlarında erotin imalatı yapıldığı ihbarını kovuşturmakta olduğunu ortaya koyuyor.

MHP yaygın organlarını hedef gösterdiği, Adana'nın parabalalarını harcamaşın niyetli olduklarını defalarca belirttiğimizi, Demirel'in, Türkiye'nin şahsen hedef aldığıdır. Yurdakul'un katli olarak yakalanarak masaların, tetli çekem ilerinden arındıkları esas güler bulunup ortaya çıkarılmadan, faşist cinayetlerin ne Adana'da, ne de tüm Türkiye'de sonu gelmezcektir.

AP'nin 51 maddesinde neler var

AP'nin destek isteyeceği partilere için kendisini destekleyecek partilere götüreceği program niteliğindeki belgenin ilk biçimi belli oldu. 51 ilkeyi kapsayan belge, büyük ölçüde, bir «yapacaklar» -«edeceğiz» kof vavailer toplamı olmakla birlikte, bazı noktaları Demirel'in düşünmüş hükümetin niteliğini ortaya koyuyor.

İlk dokuz maddede, «Devlet yeniden Devlet haline getirilmeli», «kanun ve nizam hakimiyetini sağlamak», «spolisi çirne düştüğü durumdun çıkarmak», «Devlet partizanlardan temalemek gibi, AP Hükümetinin kurulumu kurulmaz kanun ve nizam adını verdiği ösmür düzeninin devamına yönelik baskıcı uygulamalara gidileceğinin açıklanması niteliğindeki taşıyor. Belgede çeşitli ekonomik «vadediler» arasında, sıkışmış olan 48. maddede, «Kombünizm tek lükse karşı gerekli bütün tedbirleri almak ve mücalede etmek» ilkesi ayrıca yer alıyor.

AP'nin 51 ilkesinin diğer maddeleri TRT'yi hizaya getirmekten hastalara ilaç bulmaya, enerji kısıtlamalarına çare bulmaktan, yokuşu ortadan kaldırmaya kadar, bir yuvarlak list salatastandan, bir daha çok durum tesbitinden ibaret. Demirel'in nasıl bir hükümet düşündüğü, bu ilk taslaktan iyice ortaya çıkıyor.

30 Ekim

- Silahsızlanma haftasında TKP silahsızlanma savasını için eylem birliği çağrısı yapıldı.
- İstanbul'dalılar gençler silahlanma yarışını protesto için gösteriler düzenlediler.

● IGD, 4 Kasım - 2 Aralık arası «Kasım kampanyası» ilan ettiğini açıkladı. Ay boyunca çeşitli toplantılar, gençlik etkinlikleri, gösteriler düzenlenecek. Kasım kampanyasının gençliğin güc ve eylem birliği savaşımına yeni açılımlar getireceği bildirildi.

● Çeşitli tekel ve bu arada yağ sanayicileri zam konusunda direniyorlar.

31 Ekim

Basbakan Ecevit, Bayram gazetesine yazdığı yazıda Demirel'in azınlık hükümeti kurmasını önerdi.

1 Kasım

● Bolivya'da askeri bir darbe gerçekleştirildi. İşçiler ve halk direniyor.

3 Kasım

● Bir basın toplantısı düzenleyen Demirel, Türkiye'nin fevkalade hal yaşadığını söyledi ve gereken hükümetin bir «Olağanüstü durum hükümeti» olduğunu ileri sürdü.

● Tahran'daki ABD büyükelçiliğinin işgal edilmesi eylem biçimi bakımından yanlış olmasına karşın, İran devriminin antiemperyalist niteliğini bir kez daha vurguladı. Bu arada Bazergan hükümetinin emperyalizmle uzlaşma özlemi de tartışmasız su yüzüne çıktı. İşgal eylemini desteklediğini bildiren ve ABD'yi kinayan Humeyni ile çelişkiye düşen Bazergan istifia etti.

4 Kasım

● CHP Olağanüstü Kurultayı' Ankara'da çalışmalarına başladı.

● IGD, EGB, Genç Öncü, DDKD, yeni öğretim yılı başlarken öğrenci gençliğin akademik ve demokratik istemleri için eylem birliği kararı aldıklarını açıkladılar.

● Demirel hükümeti kurduğu takdirde izleyeceği politikayı açıkladı. Açıklama Demirel'in baskıncı bir hükümet, parlamenter bir dikta peşinde olduğunu ortaya koyuyor.

● Türkiye'de Demirel yeni hükümet için anlaşılar.

5 Kasım

● Türkiye - ABD savunma işbirliği anlaşması görüşmeleri Ankara'daki başladı.

● CHP Olağanüstü Kurultayı' sona erdi. Ecevit ve genel Merkez Kurultayı' 604 muhalefet oyuna karşılık 723 oyla, az farkla kazandı.

● İstanbul Sıkıyönetim komutanlığı IGD'nin merkez ve şubelerini kapattı.

● İran'da, Bazergan hükümeti, Humeyni'yi bağlı güçlerin ABD Büyükelçiliğini işgal kaldırmamaları ve Humeyni'nin eylemi desteklemesi üzerine, topluca istifia etti.

7 Kasım

● Demirel Hükümeti kurmak için yeterli desteği sağladığını açıkladı.

● Fas Polisario'ya karşı 1500 tank ve 7 bin askerle saldırdığı geçti.

ÜÇÜNCÜ MC'YE DOĞRU

Demirel, Hükümeti kurabilmek için yaptığı görüşmeler sonucunda MHP'nin, MSP ve ÇOP'nin desteğini sağlamış bulunduğu ve Hükümeti yakında açıklayabileceğini ileri sürdü. Böylelikle, adı ne kadar AP azınlık hükümeti olursa olsun, aslında üçüncü MC gündeme girmiş bulunuyor.

Demirel'in MHP-MSP dış destekli hükümetinin, MC Hükümetlerinden, gerek amaç gerekse sonuçlardaki tek farkı, Hükümette ve partilerden kişilerin bulunmaması olacaktır. Ancak Demirel'e destek verirken gerek MHP gerekse MSP bu destekleri şart koşuyorlar. Şüphesiz, Çeşitli bakanlıklara kadro yerleştirme, sıkıyönetimin «benimledi»lerini yanlarını bildiklerince değiştirmek, kendi kadrolarını koruma ve güçlendirmeye yolunda istemler ayrıca dile getirilmese bile, verilen desteklerin söylenmesine bile gerek olmayan vazgeçilmez koşullarını ortaya koyuyor.

Demirel ve arındıkları sermaye güçleri üçüncü MC'yi hazırlıyorlar. Ancak yığınların MC'lere duydukları tepkileri hesaba katarak, yeni hükümetin adını açık söylemeye çekiniyorlar.

Türkiye demokrasi güçleri, emekçi halkımız, Üçüncü MC'ye ve onu başlatıcılar ve güçlendiriciler, altında çizilmeye çalışan Demirel Hükümetine hayır diyor.

Demirel, AP hükümet olmamalıdır.

ECEVİT hükümeti istifa etti. Korutürk yeni hükümeti kurma görevini Demirel'e, AP'ye verdi. Demirel hükümeti kurabilmek için Türkeşlerin, Erbakan'ların, gerici-faşist karnası MC'nin eski ortaklarının ayaklarına gülleri, onları destekli aldı.

HÜKÜMETİ kurma görevi neden Demirel'e verildi? Demirel Hükümeti'nin önüne konan görev nedir?

EMPERYALİZMİN, NATO'ların, IMF'lerin, Ortak Pazar'ların Türkiye üzerindeki baskıları artırıyor. Emperyalist güçler, NATO'cular Türkiye'yi daha da çok kendilerine bağlamak, NATO'nun güneydoğu kanadının bu halkımızı her ne pahasına olursa olsun korumak, bu halkı güçlendirmiş peşindedir.

İŞBİRLİKİ tekelci burjuvazi kendi erkini ayakta tutabilmek, varlığını korumak için emperyalizme, NATO'lara, Ortak Pazar'la eleman ediyor. Başını işçi sınıfının çektiği antiemperyalist, anti-faşist, demokratik hareketi bastırabilmenin tek yolu bunda görüyor, emperyalizmin bütün ayatçılarının koşulsuz özyükü ediyor.

EMPERYALİZM, işbirlikçi tekelci burjuvazi, millitarist klik işçi sınıfının emekçi halkın, tüm ilerici güçlerin üzerine sıkıyönetimle dayalı bir hükümetle gitme planı yapıyor. Onlar böylelikle Anayasayı kaldırarak, tüm demokratik hakları hepten yok edecek, halk yığınlarının, ilerici güçlerin üzerine kanla, kurulsunla gidecek faşist bir diktatörlüğün yolunu yapıyorlar. Emperyalizm, NATO'cular, işbirlikçi tekelci burjuvazi, millitarist klik Demirel'e «hükümeti kursa dedikleri»nde, onun önüne işte bu görevi koyuyorlar.

DEMİREL basın toplantılarında, radyolarda, televizyonda açık açık söylüyor: «Baskıcı, zorba, anti-demokratik, işçi ve halk düşmanı bir hükümet kuracağım» diyor. «Sıkıyönetimin baskılarını artıracam, komünistleri, sosyalistleri, tüm ilerici, yurtsever güçleri, işçi, köylü, momur, öğretmen, gençlik, kadın gibi demokratik yığın eylemlerini gerici-faşist Devlet Güvenlik Mahkemeleri çemberi içine sıkıştırıp boğacağım» diyor. Bogazına kadar kan gölü içinde yürüten Türkeş, onun partisi MHP Demirel'e açık bono veriyor. Kapatılması gereken bu faşist parti Demirel'in kolluğu altında yeniden planlanıyor, suç dosyaları hazır altı edilmeye çalışılıyor. Demirel, «MHP legal bir partidir diyor. «MHP kapatılmaz. Can güvenliği sağlanmaz» istemini atlanlarda haykırın, milyonlara tercüman olan ilerici, yurtsever güçlere tehditler savuruyor.

DEMİREL, gerici-faşist karnası 3 MC'yi kuruyor.

DEMİREL'in kuracağı anti-demokratik hükümet faşizm tehlikesini de kendisine taşıyor. Bugün reel olan faşizm tehlikesinden ayrılmayan gerçek tehlike budur. Bu tehlike Ecevit'in iddia ettiği gibi, AP-CHP işbirliği ile önlenemez. AP-CHP işbirliği, emperyalizmin, işbirlikçi tekelci burjuvazinin elde tuttuğu bir başka alternatiftir. TKP Merkez Komitesi seçimlerden hemen sonra, 17 Ekim 1979 günü bildirilirdiye açıkça söyledi: «Burjuvazinin bir hükümet alternatifini halkımızın temel istemlerine çözüm getirmeye, getirmeye... Anti-emperyalist, anti-tekelci demokratik dönüşümlerin gerçekleştirilmesi, sosyalizme yolun açılması halkın ileri demokratik erkini kurmasına, böylece bir hükümetle bağdır.»

O ZAMAN Demirel'in MHP, MSP destekli yeni bir MC hükümetini halkımıza dayatma çabaları karşısında yapılacak bir tek iş vardır: Demirel'in hükümet olmasına karşı durmak; tüm ilerici, yurtsever güçleri-Demirel'e birlikte daha da ardan faşizm tehlikesine karşı örgütlü, yığınsal çıkışlara bir araya getirmek. Bu alanda atılacak güçlü bir adım, toplu sözleşme savaşımına giden yarım milyon içinin gücüne güç katacaktır. Sendikalar arasında, gençlik arasında, tüm ilerici güçler arasında gelişen eylem birliği hareketine güç katacaktır. Parlamento içinde Demirel hükümetine karşı duracak, CHP'yi Demirel'e destek yapma planlarına karşı duracak yurtsever parlamenterlerin çıkışlarına güç katacaktır.

DEMİREL, AP hükümeti olmalıdır!

KOMÜNİSTLER bu belgii benimseyen herkesle, her parti ve kuruluşla eylem birliğine hazırdırlar.

CHP'de parti içi muhabbetin üç kurmayı: Baykal, Topuz ve Eyyüboğ.

Ali İhsan ÖZGÜR bugün de bizimle

Gazetemizin sorumlu yazışçısı Ali İhsan Özgür geçen yıl, henüz Savaş Yolu'nun ilk sayısı çıkmadan 21 Kasım 1978 Salı gecesi kaçırdım ve esası 22 Kasım Çarşamba günü Fenerbahçe'de bir arabanın içinde battanıyla sarılı durumda bulunmuştu. Olaydan 9 ay kadar sonra Ali İhsan'ın katil sanıkları olarak MHP İstanbul Gençlik Kolları Başkanı Kemal Ayaydın ve Gürsel Başdemir yakalandı. Ne var ki İstanbul 1. Ordu Mahkemesi tarafından serbest bırakılmaları bir yana bugün

hakklarında dava bile yürütülmedi.

Ali İhsan Özgür, daha 16-17 yaşlarında, ilse sıralarında, sosyalizme inanmış, insanların kurtuluşu için savaşım yolunu seçmişti. Kısa süren yaşamının arta kalan tüm bölümünde bu savaşım yolunda yürüdü.

Gazetemizin Ali İhsan'ın ölümünden sonra çıkan ilk sayısında belirttiğim gibi Ali İhsan Özgür, adı, künyemizde bugün de yerini koruyor. Ali İhsan bugün de bizimle inandığı sosyalizm davası yolunda savaşıyor.

●Gazetemize baskılar artıyor

Yazışçileri müdürümüz Mustafa Silar tutuklandı

Belki dikkat bile edilmemiştir ama Savaş Yolu'nun yazışçileri müdürümüz Mustafa Silar işleri müdürümüz Ali İhsan Özgür, daha Gazetemiz çıkmadan öldürüldü. Sımdiki kadar 3 arkadaşımız başta 142 ve 159. maddeler olmak üzere Türk Ceza Yasası'nın bu antidemokratik maddelerinden yararlanıyor. Son yazı işleri müdürümüz Mustafa Silar arkadaşımız da neredeyse bu aydır tutuklu. Mustafa Silar yazı işleri müdürümüz Mustafa Silar ameliyatı, ayrıca kalbinden de rahatsız. Düzenli tedavi görmesi gerekiyor. Yasalarına göre tutuklama sanığın ikamet gâhi olmaması, yurtdışına kaçma ihtimalini ve suç unsurlarını ortadan kaldırma tehlikesinin bulunması durumlarında bağya-

ralacak bir tedbirdir.

Mustafa Silar Silar için bu gerekçelere değildi. Her toplama kararına birlikte yazışçileri müdürünün tutuklanması kararında çıkıyor. İstanbul da ve diğer sığınakları bölgelerinde Sığınaklar tarafından yakalanan gazetemiz şimdiki hâliyle muhabirlerden çıktığı günün ortesinde toplattırıyor. Ama parıldıyor gibi bu baskılar Savaş Yolu'na sokmektir, sokmektir. Savaş Yolu işçi sınıfının, emekçi halkımızın taleplerini savunmaya devam edecek, tüm anti-demokratik baskıları aşmayı görecektir.

Kurultay CHPde bir şey değiştirmede

Genel GİMİZ günlerin önemli gelişmelerinden biri, CHP olağanüstü Kurultay'ı oldu. CHP'nin seçim yenilgisinden ve ardından CHP ağırlıklı hükümetin istifa etmesinden sonra alınan olağanüstü Kurultay kararı, CHP tabanında, örgüte çeki düzen verilmesi ve seçim başarısızlığının gerçek nedenlerinin ortaya konması açısından beklentiler doğurmuştu. Ancak Kurultay, bu beklentilerin hiçbirine cevap vermedi. Aksine, Ecevit liderliğindeki Merkez Yönetiminin 27.28.29.30.31.32.33.34.35.36.37.38.39.40.41.42.43.44.45.46.47.48.49.50.51.52.53.54.55.56.57.58.59.60.61.62.63.64.65.66.67.68.69.70.71.72.73.74.75.76.77.78.79.80.81.82.83.84.85.86.87.88.89.90.91.92.93.94.95.96.97.98.99.100.101.102.103.104.105.106.107.108.109.110.111.112.113.114.115.116.117.118.119.120.121.122.123.124.125.126.127.128.129.130.131.132.133.134.135.136.137.138.139.140.141.142.143.144.145.146.147.148.149.150.151.152.153.154.155.156.157.158.159.160.161.162.163.164.165.166.167.168.169.170.171.172.173.174.175.176.177.178.179.180.181.182.183.184.185.186.187.188.189.190.191.192.193.194.195.196.197.198.199.200.201.202.203.204.205.206.207.208.209.210.211.212.213.214.215.216.217.218.219.220.221.222.223.224.225.226.227.228.229.230.231.232.233.234.235.236.237.238.239.240.241.242.243.244.245.246.247.248.249.250.251.252.253.254.255.256.257.258.259.260.261.262.263.264.265.266.267.268.269.270.271.272.273.274.275.276.277.278.279.280.281.282.283.284.285.286.287.288.289.290.291.292.293.294.295.296.297.298.299.300.301.302.303.304.305.306.307.308.309.310.311.312.313.314.315.316.317.318.319.320.321.322.323.324.325.326.327.328.329.330.331.332.333.334.335.336.337.338.339.340.341.342.343.344.345.346.347.348.349.350.351.352.353.354.355.356.357.358.359.360.361.362.363.364.365.366.367.368.369.370.371.372.373.374.375.376.377.378.379.380.381.382.383.384.385.386.387.388.389.390.391.392.393.394.395.396.397.398.399.400.401.402.403.404.405.406.407.408.409.410.411.412.413.414.415.416.417.418.419.420.421.422.423.424.425.426.427.428.429.430.431.432.433.434.435.436.437.438.439.440.441.442.443.444.445.446.447.448.449.450.451.452.453.454.455.456.457.458.459.460.461.462.463.464.465.466.467.468.469.470.471.472.473.474.475.476.477.478.479.480.481.482.483.484.485.486.487.488.489.490.491.492.493.494.495.496.497.498.499.500.501.502.503.504.505.506.507.508.509.510.511.512.513.514.515.516.517.518.519.520.521.522.523.524.525.526.527.528.529.530.531.532.533.534.535.536.537.538.539.540.541.542.543.544.545.546.547.548.549.550.551.552.553.554.555.556.557.558.559.560.561.562.563.564.565.566.567.568.569.570.571.572.573.574.575.576.577.578.579.580.581.582.583.584.585.586.587.588.589.590.591.592.593.594.595.596.597.598.599.600.601.602.603.604.605.606.607.608.609.610.611.612.613.614.615.616.617.618.619.620.621.622.623.624.625.626.627.628.629.630.631.632.633.634.635.636.637.638.639.640.641.642.643.644.645.646.647.648.649.650.651.652.653.654.655.656.657.658.659.660.661.662.663.664.665.666.667.668.669.670.671.672.673.674.675.676.677.678.679.680.681.682.683.684.685.686.687.688.689.690.691.692.693.694.695.696.697.698.699.700.701.702.703.704.705.706.707.708.709.710.711.712.713.714.715.716.717.718.719.720.721.722.723.724.725.726.727.728.729.730.731.732.733.734.735.736.737.738.739.740.741.742.743.744.745.746.747.748.749.750.751.752.753.754.755.756.757.758.759.760.761.762.763.764.765.766.767.768.769.770.771.772.773.774.775.776.777.778.779.780.781.782.783.784.785.786.787.788.789.790.791.792.793.794.795.796.797.798.799.800.801.802.803.804.805.806.807.808.809.810.811.812.813.814.815.816.817.818.819.820.821.822.823.824.825.826.827.828.829.830.831.832.833.834.835.836.837.838.839.840.841.842.843.844.845.846.847.848.849.850.851.852.853.854.855.856.857.858.859.860.861.862.863.864.865.866.867.868.869.870.871.872.873.874.875.876.877.878.879.880.881.882.883.884.885.886.887.888.889.890.891.892.893.894.895.896.897.898.899.900.901.902.903.904.905.906.907.908.909.910.911.912.913.914.915.916.917.918.919.920.921.922.923.924.925.926.927.928.929.930.931.932.933.934.935.936.937.938.939.940.941.942.943.944.945.946.947.948.949.950.951.952.953.954.955.956.957.958.959.960.961.962.963.964.965.966.967.968.969.970.971.972.973.974.975.976.977.978.979.980.981.982.983.984.985.986.987.988.989.990.991.992.993.994.995.996.997.998.999.1000.

melli bir muhalefet oluşturma değil, aralarındaki hesapları sonradan görmek üzere, şimdilik yönetsim değiştirmek üzere bir araya gelme yollarını arıyorlar. Bu durum, bir kongre taktiğiyle Genel Yönetim Kurulunu istifa ettiren böylece de yeniden seçilebilmelerini sağlayan Ecevit tarafından iyi değerlendirildi. Ecevit kendi konumunu güçlendirmek için «sol muhalefet» dahil muhalefetin dağıtım ve ilkesiz konularından yararlandı. «Sol muhalefet» in sağlanması, or-

çün, kısaca NATO'culuk, sığınacılık, kemelleri sıkma politikası için cezalandırıldı. Sandık başına girmeyen veya oyunu artık CHP'ye kullanmayan her vatandaşın, her seçmenin çok iyi apaçık gördüğü bu gerçek CHP'nin tekellere yaslanan sağ kanadını göremediği gibi, sağ kanadın da yeterince açıklanmadığı, göstermediği. Böylece Kurultay hem eski yönetsim kadronun az farkla da olsa yeniden seçilmesiyle, hem de CHP'nin, böyle idareci köstermelik demokrasiyi tah-

güt içinde ağırlık kazanması ileli tutumlarına bağlıyken, CHP'nin en sağında yer alan, tekeller politikasının başlıca savunucusu antikomünist Topuz kanadıyla arasında ayırım koymadan bir araya gelmesi, bu aşamada bir olumsuzluk oldu. 14 Ekim seçimlerinde CHP sağ kanadının ilzamedildiği politikanın iflası şimdiki CHP'nin sol kanadının önünde yeni olanaklar açıyor. Bu olanakların yararlanılabilecek, herseyden önce tutarlı ilkel bir politik platformun yaratılmasına bağlıdır.

Muhalefetin çk kanadı da, Kurultayın ana konusu ve gerçekleştirilmesi beklenen amaç olan CHP'nin gelişimindeki nedenleri ortaya koymadığı. Sol muhalefet konuşmacı bile çıkarmadı.

BAŞARISIZLIĞIN NEDENİ
Seçmen yığınları, emekçi halk kesimlerine sunulan diye sunulan «düzün değişiklikler» vad eden CHP'yi, sola gelmeden önce değişiklikleri getirmeyi, istemlerini cevap veremediği, bunların yükü kendisi sırtına yüklemeye çalıştığı ve tekeller politikası güttüğü için, Parti İdaresi, Ecevit, İstedik kadar fazla bir daha gelmeyecek biçimde geriletik destin, faşizm, tehlikesi karşısında eli kol bağladı kaldığı için, İMP'lere, NATO'lara bağlıydığı, ilke-yi emperyalist boyunduruk altına biraz daha soktuğu taravvili partilerinden biri olmayı kabul etmek anlamına gelen eskil çizgisini savunulmasına son verdi.

NEDEN BÖYLE BİR SONUÇ
CHP olağanüstü Kurultayın kimilerinin sandıkları ve abartıklarının aksine hiç bir

sonuç ve kazanım getirmeden zana ermesini temel nedenini, partinin yapısında ve burjuva reformizminin önünde aramak gerek. CHP yönetiminde ve tabanında çok çeşitli toplumsal sınıfl ve katmanların birlikteliği yer aldığı, ama geçmişle yönetici kadrolarıyla ve örgütlenmelerle kapitalist düzen reformcu yoldan sürdürme amaçlayan bir siyasal örgüt. Genç bir emekçi tabanın o desteğine ihtiyacı olduğundan, 1973'de «yenileşme» döneminde, bu tabanın sola yönelimini, düzen değişikliği istemlerini, kendi reformcu çerçevesinde dile getirdi. Daha sonra sosyal demokrat bir görünümüne bürünmeye çalıştı. Sosyalist Enternasyonal'e üye oldu. Ancak tabanın ve seçmen kitlesinin, kısaca emekçi sınıfların istemleri ile, yönetici kadroların sınıfsal yönelimlerinin çatışması CHP'nin içinde bulunduğu bunalmı hakkında ipuçları veriyor. Bu türden partilerde her zaman görüldüğü gibi, İktidar oluştu, yönetici kadroların tekellere ödünce politikalarına ağırlık vermedikleri, ve emekçi yığınların istemlerini arka plana itmesinin nedeni. Bu nun doğrudan seçim başarısızlığı parti içinde büyük huzursuzluk yarattı.

Türkiye işçi sınıfı hareketi burjuva reformist CHP'yi, bir AP, bir MHP ile aynı keşfe koşuyor. CHP'nin ileri, demokratik antiemperyalist anti-faşist, antitekel sol kanadının varlığını gözden kaçırmıyor. Ve bu kanadın ulusal demokratik cephenin ögesi olarak görüyor.

Eski ortaklar birbirlerini yine buldular. Üstelik de aralarından su sızıyor. Adı konulmamış bir MC'yi yeniden kurmak için, gizli pazarlıklar içinde, halkımızın, demokrasi güçlerinin başları üzerinde yeni tezgahlar peşindedir.

Demirel 3.MC'yi

demagoji ile gizliyor

DEMİREL Hükümeti kura-bleceğini bildirdi. «Meseler biz çözüm bulacağız dedi. Böylece, hiçbir burjuva hükümetinin, olağan koşullarda, ülkenin içine düştüğü düğün derin ekonomik ve toplumsal bunalımı aşamayacağı, ancak bir yana eritelemeyeceği gerçeğini saklamıştı. Daha sonra da ağzındaki baklayı çıkardı ve «mem lezetinde olağanüstü durum var. Gerekli olan Olağanüstü Hükümettir» dedi. Böylece Demirel de, sermayenin çözümünün parlamenter bir faz-şizme, «olağanüstü önlemlerde olduğunu, daha baştan itiraf etmiş oluyordu.

Demirel görünüşte dıştan destekli bir azınlık hükümeti olacak yeni Hükümeti kura-bilmek için, MC'lerin eski öğretileri, Türkesler, Erbakan'lar, Fevzioglu ve Sükan'lar la görüştü. Onlardan destek vaadi aldı. Bu görüşmeler sırasında ne gibi pazarlıkların yapıldığı tabii açıklanmadı. Ama Demirel Hükümetinin yeni bir MC olacağı, bu yeni MC'nin «görevinin bunalımın yükünün emeçli sınıflara yüklenmesi sırasında yığınların tepki ve isyanlarını bastırarak, demokrasi güçleri üzerinde, özellikle de işçi sınıfı ve onun örgütlenmesi üzerinde en ağır baskı ve terörü sürdürmek, anti-komünizmi temel almak ola-acağı açıkça ortaya çıktı.

Demirel Türkiye'nin çözümünü böylece 20 temel sorunu şöyle sayıyor: Can ve mal güvenliği, güven duygusu sunan zedelenmesi, ülkenin fakirleşmesi, enflasyon, yüksek işsizlik, yatırımların durması, Türk parasının değeri, Merkez bankası kasası, Hazine, Kamu İktisadi Devlet Teşekkülleri, stoklar, sağlık hizmetleri, partizanlık, Millî Eğitim durumu, Millî Servis TRT, Medeni Hizmetlerin ve refahın yasa-lanması durması, Dış meseleler, Hükümetin Meclislerden kaç-

ması...

Bunlara çözüm getireceğini söyleyen bir program ni-telikindeki vadeler belgesinde bir bölüm tekelce başına göre «G» planı, adını verdiği belgede özetle şunları getiriyor:

● Anarşinin önlenmesine büyük ağırlık verilecek. Polis teşkilatında beceriksiz yö-neticiler değiştirilecek. Siki-yometinin ve polisin olayla-rın üstüne daha sert ted-birlerle gitmesi sağlanacak. Polis içindeki bölünmeler ortadan kaldırılıp, Devlet Güvenlik Mahkemeleri, Yasası'nın süraite çıkarılması sağ-lanacak.

● Eldeki dövizler petrol şilmi için kullanılarak akar-pakıt, tüp gaz, ampul, kahve, ilaç, yoklukları ortadan kal-dirılacak.

● Eheviz hükümetinin ku-duğu TANSU-TARKO gibi kuruluşların faaliyetlerine son verilir, serbest piyasa ku-ralları işletilecek ve stok ya-şın piyasalara çıkması sağ-lanacak.

● Kamu ve özel sektör fabrikalarının, rafinerilerin tam kapasite ile çalışması sağlanacak, üretimin artırılması temel hedef olacak ve bu konuda imkânlar sonuna kadar zorlanacak.

● Hızlı fiyat artışları ile piyasalara daha çok derin-vererek mücadele - edilecek, ilkeyi koçunlar dışarı hal-le ne getirmemek şartıyla sıkı kontrollere gidilecek.

● Verdiği yekün çalışanların sırtından alabilemek için öncelikle asgari ücret ver-gi dışı bırakılacak çalışanların aylık maaşlarında 1400 lira ile 4 bin lira arasında net gelir sağlanacak.

● Katsayı 2'ye çıkarılacak yekün -yardımı müstahak-tarırların memurların geçim şartları hafifletilecek.

● Yapılan anlaşmalar iş-letilip, sövürülen 15 milyar dolarlık kredinin gelmesi sağ-lanacak. Avrupa para piya-

salarından yeni krediler bu-lunacak.

● Rüşvetin, kaçakçılığın, karaborsanın, her türlü hak-sız kazancın üstüne acemasisz ca gidilecek.

● Tam Gün Yasası islah edilecek eldeki doktorlardan tam kapasite ile yararlanılması yoluna gidilecek.

● Duran yatırımlar yeni-den başlatılacak.

Böyle bir program Demirel'in örtülü MC'sinin sadece birinci maddede öze-len önlemleri getirmekle yü-kümü ödütüğüne hemen orta-ya koyuyor. Çünkü diğer va-

adler, ne Demirel'in, ne de burjuvazinin bir başka seçe-neğinin kolay kolay yerine getirebilecekleri türden de-gil. Üstelik de bunların sade-ce bir demagojiden ibaret ol-duğu, kalkınma hızının yük-seltilmesi, yatırımların artırı-lması vb. konularda IMF'in emperyalizmin dayatmaları-yla çatışmalarından da belli.

Demirel bu vadelerin hiçbi-rini gerçekleştiremeyecek. Seçim kampanyası sırasında yaptığı gibi, yine sosyal de-magojiyi sürdürüyor. Bunu sağ basın daha şimdiden gör-duğünden, «Ekonimide faz-

ışa birşey yapılamaz ama hic degilise anarşi sona erdirile-bilir» yolunda yorumlar ya-pıyor. Aslında «hic degilise lerielleri, demokratları baskı altına alsin, demokrasinin kalan kırıntılarını bile siliş süpürsün yeter» demeye tiryior.

Bu arada, Demirel'e destek vereceklerini açıklayan MHP'nin, MSP'nin, CGP ve DPF'nin sömde şartıs destekleri-nin şartları da birer birer bel-li oluyor. Tümünün ortak noktası: «Koyu anti-komünizm-de toplanmış, özellikle MHP nin istemleri, koşulları «fa-şist baskılar artırılmsn, fa-şist kadrolaşmaya geniş ola-nak tanınmsn'da somutlanı-yor.

Üçüncü MC, örtülü MC bü-nüğünde, Üçüncü MC buna-lım, sorunlara çözüm ola-bilecek mi? Kestilikle ha-yir. Çünkü bunalım emperyalizme bağımlı ekonominin, işbirlikçi - tekelcilerin düze-ninin gerin, katıcı bunalımı-dr. Ve bu bunalım tek ke-sin çözüm bunalımın kayna-ğı olan düzenin değişmesidir.

Üçüncü MC'yi engelleme-nin, Demirel Hükümeti ku-rulduğu takdirde, onun gerici faşist özelemleri hayata geçirmesinin önüne dikilme-ginin tek yolu, tüm demokrasi güçlerinin, en küçük bir ki-rimini bile heba edilmeden toparlanmasını, top ve eylem birliği ile faşizm özelemlerinin karşısına dikilmesi, yığın-ların bu özelemlere karşı sa-vasınımsı» çekilmesidir.

Demirel Hükümetine hangi gerekece ve amaçla olursa ol-sunun yeğli işiç yakmak, CHP yönetiminin yaptığı gibi, par-çı çıkarlarını ülke ve halk ci-karlarının önüne geçiir, he-le onlar da iktidar olsunlar da yiprasınlar hesapları i-çinde Demirel azınlık hükü-metini desteklemek, Türkiye emeçli halkı ve Türkiye de-mokrasisinin başı üzerinde faydac hesaplar kurmak-tan başka anlam taşımaz.

Fevzioglu'nun tek derdi komünizmin tehlikesinin bastırılması.

Erbakan Demirel'e çeşitli şartlar önermekten geri durmadı.

Sendikal eylem birliği ve DİSK

TEKELLERE karşı bir-likli, çok yönlü savasım önemlidir, zorunludur. İşçi sınıfı, bu amaçla, her alanda kararlı, işi sürdür-ülmesi, direksen bir savasım vermeden, tekelere karşı sa-vasımda, başarılı olamayaca-ğını iyi biliyor.

Bu nedenle, ekonominin her kesimine egemen dura-ma gelen tekellerin gittikçe artan sömürsüzleşme, on-ların derinleşen bunalımın tüm yükünü işçi ve emekle-lerin tepesine yikan sürekl-i girişimlerine karşı sendikal alanda, değişik konfederas-yonlara bağlı da olsalar, ba-gimsiz bir konumda da bu-lunsalar, sendikalararası güç ve eylem birliği sorunu, sen-dikal hareketin gündeminin baş sıralarına yükseliyor.

Tekellere karşı ortak sava-şımın verimliliğini artırmanın gören sendikalar, bu sonuca, en başta iki temel öğünü değerlendirerek varıyorlar. Bunlardan birincisi, tekel-lerin güçlü konumları, devlete bütünselme yolunda atkılarla önemli adimların kendilerini sağladığı olanakları, onların iktidarları üzerinde etkinlikleri, mali güçlerinin büyüklü-ğü, değişik işkollarındaki iş-veren sendikalarıyla birlikteli-ğini daha da sıkılaştırma giri-şimleri, vb.'dir. İkinci olarak sendikalar, Türkiye sendikal hareketinin bölünmüşlüğü ol-ğusunu dikkate alıyorlar. Bu bölünmüşlük, tekelilere karşı savasımında, sendikal hareketi-ni genel olarak gücünü yitir-ince ortaya koymasında, ö-nemli bir engel teşkil ediyor. Oysa tekelilerin dayatmalarına karşı formüle edilen ve sürekli geliştirilen antitekel istemler, toplu sözleşme ma-salarında elbet sıvılaşacak kazanımlar ve doğrudan düze-nin kendisine tekel eden im-kân sistemine karşı yöneliyor. Bu istemlerin elde edilmesi ise, ayrı ayrı sendikal örgüt-lerin gücünü zayıflıyor, kimi-leri için olanaksızlaşıyor. Bu durum, tekelere karşı sava-şımı, yığınların kendi savası-mı durumuna yükseltmek, sa-vasımı yükseltilemeyecek, e-ğilimi, sendikal hareketin öne-mine zararlı bir adım olarak dikiyor.

SOMUT GELİŞMELER
Maden-İş Sendikası, böyle-

si bir temel üzerinde, maocu ve faşisti sendikaların dışında kalan tüm sendikaları, tekel-lere karşı ortak savasımına, eylem birliğine çağırıyor. Ba-gimsiz Otomobil-İş Sendikası çağrısına olumlu yanıt verdi. Her iki sendika, MESS'e kar-şı hangi hedefler doğrultu-lunda savasım vereceklerini, birliktelik şartlarını, ortak bir açıklama yaptılar, protokol imzalandılar.

Benzer bir gelişme, Politi-ka gazetesi okurlarının izle-yebildiği gibi, cam işkolunda gerçekleşti. Türkiye sendikal tarihinde ilk kez DİSK'e bağlı bir sendika, ortak sa-vasım hedef ve ilkeleri etrafında eylem birliğine girdi-ler. DİSK'e bağlı Hür Cam-İş ile Türk-İş üyesi Kristal-İş ortak açıklamalarında, ayrı konfederasyonlara üye ola-madıkları yönünde bir eylem birliğine engel olmadıkları, çün-kü amaçlarının amaçta tek-hid savarmaya gerek varan ö-rüncül bir saldırıya girişme Cam Holding'e karşı, müca-deleye güçlü girebilecek ol-duğunu belirttiler. Şunu ek-le-diler: «Amaçımız, her iki sen-dika arasında sağlanan güç ve eylem birliğinin katilici-ğinin sağlanması ve daha il-e-yi boyutlara vardiirtilmesidir. Ve inaniyoruz ki, bir sendika arasında cam işçilerinin ekono-mik ve demokratik hakları-nın korunması ve geliştirme-yi önünde yapılan eylem birliği cam işkolunda önemli bir işlev görcektir.»

Görüldüğü gibi, eylem bir-liği istemi, sadece çağrılar düzeyinde aşılıyor. Bu yolda so-nem, ciddi adımlar atılıyor, yaşama geçiriliyor. Bu süreç-tem yöneticiler düzeyindeki görüşmeler, hem de taban-da (fabrikalarda) sağlanan birliklerle daha da gelişme-ye eğilimi gösteriyor. Böylelikle eylem birliği yolunda elde edilen kazanımlar, sadece farklı sendikalarda örgütlen-miş işçilerin tek bir hedefte yö-nelmeye ve bu yolda birleş-tirmeye katılıyor, aynı anda, formüle edilen ve sürekl-i geliştirilen antitekel istem-lerin daha geniş bir taban tarafından benimsenmesini, bir başka deyişle istemlerin

yiğimsallaşmasını sağlıyor. Sendikal savasımın gerçekleştirilme evreyi doğru değerlen-diren ve bugün tekelere kar-şı, onların egemenliğini sar-ıstığı hangi noktaların üzeri-si yürümesi gerektiğini somutla-ş-tırıyor. Bu anlamda, simdi çok daha geniş bir çevrede tartış-ılıyor, benimseniyor. Eylem birliğinden yana olan sendi-kalar, bu nedenle de, eylem birliğini sadece bulundukları işkollarıyla sınırlamıyor-lar. Bunun, bütün işkollarını içsilloklarının bütün çalsanla-rını kapsaması yönünde de uğraşıyorlar. Haberleşme iş-kolunda, işkolu yetkiline sa-hip DİSK üyesi Yeni Haber-İş Sendikasıyla, bu işkolunda çalışanların demokratik mes-sajları örgütleri olan Haber-Der PTT-Der, Tim-Tim, PTT, TTT Teknisyenleri Derneği, TTT-Der İstanbul şubeleri ve TMMOB işyeri temsilcilerinin oluşturdukları eylem birliği ile, DİSK'e bağlı Tekstil ve Maden-İş sendikalarının sür-dürdüğü görüşmeler, bunun birer kanıtını oluşturuyor. Bu arada Maden-İş Sendikası-nın, tekelere karşı daha da yükseltilmesi gereken ortak savasımın hedeflerinin belir-lenmesi ve koordinasyonunun sağlanması yolunda DİSK'e bir mektupla başvurduğu, so-rumluluğunu hatırlatmak zo-runda kaldığı biliniyor. Gün-kü böylesi bir savasımın kon-federal düzeyde ele alınma-sının, planlanmasının önemli başarıdır.

DİSK YÖNETİMİ NE YAPIYOR?

DİSK'in tabansız kalan te-pe yöneticileri, böylesi bir konuda, üzerlerine düşen gö-rev ve sorumluluklarını, en azından, bilincinde değiller-dir. Onlar, sendikalararası eylem birliği konusundaki olu-muza hiçbir girişimde bulunma-dıkları gibi, bunu önlemeye de yeteniyorlar. DİSK'e bağ-li bir sendikadan, işçilerin or-tak çıkarlarını elde etmek amacıyla Türk-İş'e bağlı bir sendikayla eylem birliğine girmesini, uzlaşmaçılığa tes-limsal olarak değerlendirenler, 929/167 sayılı ve 7.8.1979 günlü DİSK Ajansı, bu konu-da şunları yazıyor: «Birleş-

mev. Ancak sınıf sendikacı-lığı ilkeleri ışığında ve işçi sınıfımızın tek demokratik si-nif ve kitle sendikal örgütü DİSK çatısı altında Birleşe Eylek... Yoksa, işçi sınıfının yıllardır verdiği mücadeleye kazandırdığı haklardan fedakarlık edecek ve sırt birkök ol-ğusunu işleye, uzlaşmaçılığa tes-lim olmaya kesinlikle Ha-yır. DİSK dışında birliğe ha-yır. DİSK dışındaki birliğe ha-yır. Sınıf uzlaşmaçılığın temelinde birliğe hayır.»

Ama Hür Cam-İş Sendikası Kristal-İş'in çağrısına olumlu yanıt vererek, eylem birliğine girmiştir. Böylelikle bu sen-dika, DİSK'in sınıf savasım-dan tamamen kopuk tabansız yöneticilerine göre sınıf uzlaşmaçılığın teslim olma-sı, işçi sınıfımızın yular-dır verdiği mücadeleye ka-zandırdığı haklardan fedakarlık etmiştir, ve dahası, sırt bir-lik olsun diye gidip cam iş-çilerinin birliğini «DİSK di-şinde yeni Türk-İş'e eşleş-tirivermiştir. Ama sadece bu kadarla değil, DİSK yön-eticileri, bu mantıkla, aynı an-da, uluslararası planda ulus-maçoğlu temsil eden Uluslar arası Hür Sendikalar Konfe-derasyonu'na eylem birliği önerdiği için Dünya Sendika-lar Federasyonu'na da uzlaşmaçılığın teslim alınması suçlaması buluyorlar.

Bu bir yana, DİSK yöneti-cileri, cam işkolunda gerçekleştirecek eylem birliğine kar-şı çıkmakla, bir kez daha bari-rikatın hangi tarafında yer aldıklarını ilân etmiş oluyor-lar. Çünkü bu tutumlarına, sadece, yıllardır bu iki sen-dikayı birbirine karşı kulla-nan, birine bağlı işyerinde greve gidilmediği ötekine at-tırarak düzenli sürdürülen iş-veren, yani Cam Holding, alışık-ladı. Ama hesabı ki DİSK'in tabansız yöneticileri, daha «Sendikal Birlikte ile «Sendika-lararası eylem birliği arası-ndaki farkı kavramaktan acizdirler. Bu onların sınıf savasımından kopukluğu, işçi e-ğilimi sınıf bilimine yabancu-ların doğal bir sonucu dur. Bu durum, onların neden an-tikomünist konumunda bu-lunduklarını ve neden ta-banı temsil edemeye duru-

muna düşüklerinin de kani-timci sergiliyor.

Su noktaların belirtilmesin-de yarar vardır. Birincisi, demokratik sınıf ve kitle sendikal anlayışı, ilerici sendikal anlayışı, bugün sadece DİSK'e temsil edilmiyor, bu sınıfın, bu çerçeveyi aşmış bu-lunuyor. Bu anlayışın, onun gereklerinin DİSK yöneticile-ri tarafından ayakları altına alındığı böylesi bir öneme-de farklı ölçülerde de olsa, Türk-İş içinde ya da bagimsiz ki-mi sendikalardeki ilerici sen-dikal anlayışları görmek ol-maz. Bunların, sınıf sendika-lığına temel üzerinde ama-ancak böylesi bir temel üz-e-rinde- DİSK'teki birleşme, zaman ve çaba sorundur. Bu nu yadsınmak gerekecek göz-leri kapatmak olur. Ama bu birdenbire gerçekleştirile-meyen işye, tekelere karşı sa-vasımda böylesi sendikaları dışlamak, onlarla eylem bir-liğine yollarını aramamak, sa-dede gülmek olmakla kalmaz, sendikal hareketin gücünü kırmak ve tekelere karşı verilen savasımı zaafa uğ-ratmakla, tekelilerin oyununa girmekle eş anlamlı olur.

İkincisi, tekelere karşı sa-vasımın zorlukları, kimi dö-nemlerde, gerçekten de refer-ansını anlayışları ağır basan kimi sendikalarla eylem bir-liği koşullarının aranaması gerekli kılabilir. Bunu da bay-tan yadsınmak sınıf savasım-dan hiçbir derece anlamamak de-mektir. Çünkü böylesi bir du-rumda da önemli olan, savası-mı daha sendikal rekabet çerçevesinde çıkartılabilmek, tekelere karşı ortak hedef-lerde birleşebilmek, savasımı yığımsallaştırılabilmektir.

Fakat duruma bakılırsa, DİSK'in tabansız yöneticileri nin sorunu kesinlikle böyle sınıfsal bir bakış açısı yok-tur. Tersine onun, işçi snıfın-ın güncel (gümbüllük değil, güncel) istem ve hedefleri uğrunda savasım, üzerlerine düşen görev ve sorumluluk-lar yerine getirmek yerine, DİSK 6. Genel Kurulu'nun 1 No.lu «Eşephe kararı»nı çar-pıtarak «sosyalist birliği sağ-lama girişimleri» ad altında şlyasal bir parti kurma ça-bası içinde bulunuyorlar. DİSK'in «kitle» niteliğine ağır bir darbe indirecek söz konusu adımı, geçtiğimiz gün-ler içinde DİSK Yürütme Ku-rulu tarafından obyektiflikle alınmış oldu. Genel Yönetim Kurulundan da geçirilecek, resmi politika durumuna ge-tirilmesi bulunuyor.

Somut durum, tekelere kar-şı sendikalararası eylem bir-liği sorununu, tüm yanlış e-ğilimlere sürekli savasım ve-recek daha da yükseltmeyi fakat bunu, DİSK'teki yön-e-tim bunalımını gidererek, DİSK'i yeniden sınıf ve kitle sendikal anlayışı temel üzerine oturtmak, tabanın eğilimlerini yansıtan bir yön-e-tim işbaşına gelmesi yolun-daki savasımı bagımsızla-zorunlu kılıyor.

Portekiz ticaret işçileri sendikal eylem birliği içinde

Lizbon'da, Birleşik Sendikal Ha-reket tarafından gerçekleştirilen bir Ulusal Sendikal Toplantı yapıldı. Bu, Portekiz Ticaret Sendika-ları Federasyonuna bağlı 20 sendi-kanın ortak amaçları etrafında eylem birliğine girmelerini amaçlı-yordu. 10 sendikadan katıldığı, 700 üyeli toplantıda 100 delegenin temsil ettiği toplantıda, diğer sendikal örgütlerinin temsilcileri de katıldı. Toplantıda, Ticaret Sendikaları Fe-derasyonunun ve bağlı örgütleri-nin çalışmalarını yönlendirecek bir

dizi kararlar alındı. En başta, il-dekedi ekonomik krizden dolayı ve ulusal düzeyde, kapitalist sistem oldu-ğu belirtildi. Bu süreçin büyük iş-çevrelerinin hükümetlerince derin-leştirildiği kaydedildi. Bunalımın çıkış yolunun, demokratik ve ulusal bagımsızlığı saygılı bir hükümet-ten geçmesi gerektiği belirtildi. Daha sonra, delegelerin belirlenen somut hedef-lerini yaşama sürecimleri için fed-erasyon sekreterine yetki verildi. Son olarak, Ulusal Toplantı, işkolu emekçilerini, diğer Portekiz işçile-

riyle birliktelik, sınıf örgütlerini, bir-liği, demokratik savasım, hakları ve kazanımların savunmak için, sava-şımı güçlendirmeye çağırıldı.

Uluslararası işçi sınıfı ve onun Kapitalizm koşullarında değişik kesimleri, tarihsel ve doğal koşu-ların öne çıkardığı yönleri dikkate alarak, sendikal eylem birliğini her düzeyde örgütlemiş, savasımını ver-iyorlar. Portekiz ticaret emekçile-ri-nin bu doğrultuda atıkları son adımı, bu bağlamda kayda değer örneklerinden birini oluşturuyor.

NEDEN sosyalizm? Bu sorunun en somut, en dolambaçsız cevabı sosyalizmin somut kazanımlarında, toplumlara ve insanlara neler verdiğinde, nasıl dev adımlar attığıdır. İlk sosyalist devrim ve ilk Sosyalist Devletin kuruluşundan 62 yıl sonra, bugün Sovyet Birliği'nde sosyalizmin kazanımları tüm parlaklığı ile gözler önüne seriliyor. Devrimden 62 yıl sonra, araya giren ve görülmemiş bir yıkıntı yaratan İkinci Dünya savaşına rağmen, bugün Sovyetler Birliği ekonomik açıdan olduğu kadar, toplumsal örgütlenme, sosyal haklar, yaşam düzeyi, eğitim, sanat, kültür, spor alanlarından, yani hayatın tüm alanlarında dünyanın en büyük ve en leri toplumlarından biri, hatta birincisi durumundadır.

Bu konuda emperyalizmin yalana dolana dayalı propagandası bile artık eski karalama yöntemlerini kullanamaz olmuş, sosyalist topluma en başta Sovyet toplumunun çeşitli alanlardaki üstünlüğünü tanımak zorunda kalmışken, daha sinsî bir propaganda ve gerçekleri saklama yöntemlerine başvurmaya başlamıştır. Bu yöntemler esas olarak bambaşka yaşam normalarına sahip Sovyet toplumu ve Sovyet insanının yaşam düzeyi ile kapitalist toplumu, tüketim toplumdaki yaşam ve değerleri karşılaştırmaya, böylece emmalarla armutları kıyaslamaya ve sosyalist dünyayı kapitalist dünyanın örgütlenmeye biçimi ve değer yardımıyla, bu gözüklerden bakarak değerlendirmeye dayanır.

Oysa reel sosyalizmin, Sovyet toplumunun gerçeği nedir?

Ezilenlerin egemenliği

62 yıl önce, Büyük Ekim devrimi ezilenler, sömürömlerini öğrenmiş, zorbalığına son verip, işçi sınıfının öncülüğünde tüm ezilenleri egemen ve efendi yaptı. İlk büyük ve olağanüstü kazanım, 62 yıllık tüm kazanımların üzerine temellenen ve sağladığı devrim buydu. Dünyanın ilk sosyalist devrimiyse birlikte, ilk sosyalist ülkede, SSCB'de, bir avuç sömürücü değil milyonlar kitledara geldi. Milyonlar, Komünist Partisi'nin öncülüğünde yepyeni bir toplum, sosyalist toplumu kurmaya başladılar. Ve artık her şey tüm olanak, kaynak ve zenginlikler, bir avuç sömürömlerinin tekelinden 62 yıl sonra bugün, SSCB toplumunun ve halkının, her alanda attığı dev adımımlar temel üzerinde yükseldi. Hak ve fırsat eşitliği edinen, kendi kaderlerini kendilerine alan işçiler, köylüler, emekçiler, ekonomide eğitimde, sanattan spora -kadar her alanda büyük ve hızlı adımlar atarak üretim araçlarının kişisel mülkiyetinin kaldırılıp toplumsal mülkiyete dönüştürülmesi, insanlığın önünde geniş ve yeni ufuklar açtı. Bundan böyle ekonomik ve toplumsal gelişmeler nice değişimler olduktan çok nitej dönüşümler halinde geldi. Böylece görüldü ki Rusya toplumdun, dünyanın en büyük gücü Sovyetler Birliğine varıldı. Böylece 62 yılda, kapitalizm altında ancak birkaç yüzyüldü gerçekleştirilecek ekonomik, teknolojik gelişmeler sağlanırken, insan yaşamında, kişinin gelişmesinde, değer ölçülerinde yepyeni ufuklara varıldı.

İşsizlik pahalılık tanınmayan bir toplum

Günlüğümüzde kapitalist dünyanın

kapitalist sistem içindeki ülkelerin en önemli iki sorunu, kapitalist sistemin yapısında kaynaklanan işsizlik ve pahalılık. En gelişmiş denilen kapitalist ülkeler bile, işsizlik ve pahalılık çikmazından kurtulamıyorlar. ABT ülkelerinde 6 milyondan fazla işsiz sayılıyor. ABD'de gerçek işsizlik oranının yüzde 8'e çıktığı bildiriliyor. Türkiye'de bu oran yüzde 20 civarında. Emperyalist sistem içindeki gerçek kalmış ülkelerde işsizlik oranının yüzde 10'una aştığını rastlanıyor. Pahalılık oranı, ülkemizde bir yıldan diğer yıla resmi istatistiklere göre yüzde 50'ye aşarken, gerçekte neredeyse yüzde 100'ü bulurken, en zengin kapitalist ülkeler de yüzde 12'nin altına düşmüyor. İşsizlik ve pahalılığın tüm büyük emekçi sınıfların sırtına yükleniyor. Bu arada tekel kârı durmaksızın artıyor.

Buna karşılık Sovyetler Birliğinde işsizlik daha 1930'larda, devrimin üstünden henüz 13 yıl geçmishen kökünden çözülmemiş bir sorundur. Bugün Sovyetler Birliğinde tam istihdam sağlanmış gibi, yer yer işsizlik ötekiliği bile görülmektedir. İşsizliğin ortadan kalkması ise doğrudan doğruya sosyalist ekonominin, üretim araçlarının kamulaş-

BİR ÇAĞ DEĞİ

tırılmasının ve merkezi planlama sonucudur. Sovyet Anayasası tüm yurttaşlara işgüvenince vermek te, Sovyet yurttaşının iş bulmak diye bir sorunu, işsiz kalmak diye bir kuşkusunu bulmamaktadır.

Sovyetler Birliğinde enflasyon ve fiyat artışları da, kapitalist ekonomide görüldüğü gibi zorunlu ve kaçınılmaz bir olay olmaktadır. Enflasyon sosyal ekonominin bünyesinde olur. Bunun başlıca nedeni, Sovyet ülkelerinde enflasyon sadece büyük savaş dönemlerindedir. Bunun, ekonominin dıştan baskıya sarılmasıdır. İşletki İktidarı'nın izleyen savaş yıllarında ve İkinci Dünya savaşının izleyen birkaç yılda ortaya çıkması, daha sonra böyle bir olgu görülmemiştir.

Kapitalist dünya insanı için akıl almaz bir şekildedir. Sovyetler Birliğinde genel fiyat endeksi bugün 1955 yılında orania yüzde 25 oranında daha düşüktür. Genel fiyat göstergesi ise 1970 yılı ile hemen hemen aynıdır. 1979 yılında gerçekleştirilmiş baskı fiyat artışları, genel bir fiyat artışına sebep olmuştur ve bu fiyat artışları sadece müktehar, altın kürk, lüks restoran ve eğlence yerleri hizmetleri, alkollü içkiler vs. gibi tüketime uygulanmaz, buna karşılık temel gıda maddeleri, temel malzemesi, ev ve kültür araçlarının fiyatlarında indirim yapılmıştır.

Bu durum fiyatların merkezi ve planlı biçimde ele alınmasıyla mümkün olmaktadır. Fiyatlar, Devlet Fiyat komitesi tarafından saptılır, böylelikle fiyat artışının ve enflasyonun önüne geçilmiş olur. Malın fiyatını belirlemede başlıca ölçüt onun toplumsal gerekliliğidir. Toplumsal gerekliliği yüksek malla-

rın fiyatları düşük tutulur. Örneğin temel gıda maddeleri, çocuk giysisi ve eşyası, eğitim malzemesi fiyatları maliyet fiyatlarının altında olduğundan aradaki farkı devlet sağlar. Bu finansmanın kaynağını ise devlet işletmelerinin kârları oluşturur.

Ücretler ve gelirler düşük mü?

Emperyalizmin Sovyetler Birliği konusundaki karşı propagandasının odaklaştığı noktalarından biri de Sovyetler Birliğinde ücretlerin kapitalist ülkelere oranında düşük olduğudur. Oysa, sosyalizmin en önemli kazanımlarından biri ücret politikasıdır. Bu konudaki yanlış ve ya tahriyatın temel sosyalist ücret ve gelir politikasının niteli farklığıdır.

Ücret ve gelirlerin düzeyi, çiprak rakamlara göre değil, satınalma gücüne göre ölçülür. Öte yandan, satın alma gücündeki gelişmeler, satınalma gücünün artıp artmadığı hakkında almır. En önemlisi de, çiprak ücret tek başına birerer anlatmaz. Bir kapitalist ülkede ücretler ne kadar yüksek görünürse görünürsün, şağık eğitim, konut gibi temel gereksinimler kamu tüketim fonlarından karşılanmadıkça, ücretli tüm bu hizmetlere ve benzerlerine ücretinin bir rük bölümünü ayırırca, sosyalist ülkelerdeki ücretlerle kapitalist ülkelerdeki ücret düzeylerinin karşılaştırılması yapılmaz. Çünkü sosyalist ülkelerde ücretler kamulaştırılmıştır.

İşte emperyalizm, antisovyet, anti-komünist propagandasında bu baştan yanlışlığı temel üzerine kurmakta, sosyalizmin kazanımlarını ve re-

el sosyalizmin başarılarını böyle gölgelemeye çalışmaktadır.

Sovyetler Birliğinde 1978 sonunda aylık ortalama ücret 159 ruble idi. Önce bu 159 rublünün satınalma gücünü görelim: Bir kilo et 1.6 ruble, bir kilo yağ 1.2 ruble, iyi cins bir erkek elbisesi 80-90 ruble, Kent içi ulaşım, nereye olursa ve hangi kitle taşıma aracı ile olursa olsun 5 köpek (rublenin 20'de biri), tiyatroy konser biletleri 1-3 ruble, sinema 30-50 kopek, deniz kenarı veya kır yerlerinde üç haftalık bir tatil kişi başına 20-50 ruble arası, kreş, çocuk yuvası ücreti 10-12 ruble'dir. Ancak bu rakamlar da tekel başına birerer anlatılamaz. Bunlara Sovyetler Birliğinde kiraların 30 yıldır artmadığını, kiraların ücretin yüzde 4'ünü aşmadığını, 5-12 ruble arasında değiştiğini, tüm vergilerin ücretin yüzde 13'ünü aşmayacağını, tüm sağlık hizmetlerinin, eğitim hizmetlerinin, spor tesislerinin yararlanmasının, işyerleri düzeyinde tüm kültürlü hizmetlerinin ücretsiz olduğunu eklemek gerek. Yine işsizliğin ne olduğunun bilinmediği çalışmansına en büyük onur olduğu bir ülkede, bir işçinin birkaç kişinin çalıştığı ve aile gelirinin bu toplama eşit olduğu da unutulmamalı.

Sovyet yurttaşlarının çeşitli hizmetlerinden ücretsiz veya çok düşük bedeller ödeyerek yararlanabilmesi kamu tüketim fonları dediğimiz devlet bütçesinden ayrılmış sübvansiyonlarla mümkün olmaktadır. Kamu tüketim fonları olmasaydı, bir Sovyet ailesi oturduğu apartmana, çocuklarının kreşine, okul etnikliklerine, tatiline ödediği bedelin beş ile on katını ödemek zorunda kala-

yl içinde, yıla ortalaması iki milyon apartman dairesi yapılmış ve 240 milyon nüfusa yeni konut olanakları sağlanmıştır. Sadece 1979 yılı için konut hedefi 530 bin yeni konforlu dairedir. Şimdi, konut çalışmaları, artık, «herkes, her alaya bir konut» aşamasından, daha konforlu, daha kullanışlı ve daha büyük konutlara yönelmiştir. Bir odada oturan bilmem kaç aile karşı propaganda rağmen, gerçekte bugün Sovyetler Birliğinde, kentse bölge-lerde kişi başına 12,3 metrekare konut alanı düşmektedir.

Sovyetler Birliğinde, nüfusunun büyük çoğunluğu devlet tarafından yapılan ve kiracılara hizmetine çok küçük kiralar karşılığı sunulan konutlarda oturur. Ayrıca daire sahibi olmak da olanaklıdır. Devlet konutlarında kira, elektrik, su, telefon, ısıtma dahil, aile bütçesinin ortalamada yüzde 4 veya 5'ini geçmez. Bu kiralar 1928'den bu yana değişmemiştir.

Apartmanların yüzde 80'inde merkezi ısıtma, yüzde 88'inde gaz, yüzde 74'ünde ayrı banyo, yüzde 90'unda kanalizasyon vardır. Bu oranlar

de çalışmaya devam etmek isterse, tam aylığını alarak çalışabilir.

Ana ve çocuk haklarında eşit görülmemiş bir aşama

Sovyetler Birliğinde sosyalizmin topluma ve kişiye getirdiği önemli olanaklardan biri de ana ve çocuk sağlığı, kadın ve çocuk haklarının tam sağlanmasıdır.

Sosyalist toplumdaki kadınların ekonomik hayata tam katılmaları ve sömürdün ortadan kaldırılması ile, kadın erkek eşitliği sadece kâğıt üzerinde değil gerçek hayatta, tam olarak sağlanmıştır. Kadınlar siyasi hayata yönetici olarak da erkeklerle eşit düzeyde katılırlar. Yüksek Sovyet'te son olarak 475 kadın temsilci yer aldığı gibi, kırsal alanlarda ve kentlerde, yerel yönetimler ve parti yöneticileri düzeyinde milyonlarca kadın vardır. Kadınlar toplam emsali ve büro çalışanlarının yüzde 51'ini oluşturmaktadır. Adalet mekânızmasında çalışanların yüzde 32,5'i kadındır.

Ana olarak kadın, Sovyetler Birliğinde, dünyanın hiçbir ülkesinde sahip olmadığı hak ve olanaklara sahiptir. Ülke çapında 10 binden fazla kadın ve doğum merkezi 220 bin doğum yatağı bulunmaktadır, her kadın doğum öncesinde ve doğum sonrasındaki evine kadar giderek özel bakım görmektedir. Bu hizmetler tümüyle ücretsizdir. Ayrıca, çocuk nüfusu başına kreş kapasitesi açısından Sovyetler Birliği dünyada birincidir. Halen ülkede 120 bin ana okulu ve kreş vardır; buralarda 13 milyon çocuk bulunmaktadır. Her yıl 2 bin 500 yeni ana okulu hizmete açılırken devletin çocuk başına yaptığı yıllık harcama 450 rubeldir.

Sovyetler Birliğinde çocukların «tek ayrıcalıklı sınıf» kabul edilmesine çocuklara verilen önemli başka bir hak, bir göstergeye gerek kalmadan ortaya koyar. Çocuk evya ve giyimini bile devlet «libansyonu» ile çok düşük fiyatlarla sağlar. Çocukların eğitim, sağlık ve diğer hizmetler ise ücretsizdir.

Eğitimde dev aşama

Tüm kapitalist ülkelerin aksine Sovyetler Birliğinde ilk okuldan itibaren veritese, meslek eğitime kadar tüm eğitim hizmetleri ücretsizdir. Bugün, tüm Cumhuriyetleriyle Sovyetler Birliğinde, yaşları doksanın üzerinde çok küçük bir azınlık hariç olmak üzere yazarlık oranı yüzde 100'ü bulmaktadır. Çarlık Rusya'sında da yüzde 140'ü aşmayan okur yazarlık oranındaki bu dev artış yanında, Sovyetler Birliğinde 8 yıllık zorunlu ilk öğretim hayata geçirilmiştir. 1946 yılında 47 milyon 600 bin olan okulu sayısı 1979 yılında 95 milyon 500 bine yükselmiştir. Tüm okullar, ülkenin hangi bölgesinde olursa olsun aynı düzeyde eğitim verir, aynı kalite öğrenim sağlar.

Sovyetler Birliğinde 82 yıla gidilen yol, kültür, sanat, spor ve toplumsal yaşamın tüm alanlarında aynı dev adımları göstermek, tüm bu alanlarda sosyalizmin kazanımlarını aynı parçaklık ve emperyalist propaganda'nın asla gölelendiremeyeceği biçimde yansımaktadır.

Sosyalizm övgüsü, sosyalizme ve Sovyetler Birliğine bağlılık şbjektif, duygusal bir tavır değil, somut kazanımların görülmesi ve değerlenmesinin zorluca kaçınılmaz bir gerektir. Sovyetler Birliğinin 62 yıla aldığı yol ve insanlarına sağladığı olanaklar bunun kanıtıdır.

İŞTİREN 62 YIL

çaktı. Tüm öğretim ve sağlık hizmetleri ücretsiz olmasaydı, sovyet yurttaşları, bu hizmetler için ayrıcağı para yüzünden daha düşük bir yaşam düzeyine mahkûm olacaktı. Ama sosyalist ücret ve gelir politikası, 62 yılın en büyük kazanımından biri olarak bu sorunu çözmüştür. Bu yüzden de Sovyetler Birliğinde ortalamada ücret, kapitalist ülkelerde kat kat fazla görünen ücretten çok daha yüksektir.

oranında artarken, yardımlar ve ücretsiz hizmetler yüzde 100 oranında artmıştır.

Ücret ve kamu fonlarından yararlanma toplamları 1940-1977 arasında şöyle bir gelişmeyi ortaya koyuyor. 1940'da kişi başına 24 ruble, 1970'de 263 ruble, 1977'de 384 ruble.

Sefil kulübelerden sosyal konutlara

Sosyalizmin, Sovyetler Birliğindeki 62 yıllık yolunun kazanımlarının başında konut politikasının geldiği bir gerçek. Batı propagandasına bu konuyu çarptırmak için de yıllar yılı elinden geleni yaptı. Bir odada birkaç ailenin barındığı, küçücek tek odalarda yaşadığı türdünden bir propaganda yapıldığına göre geliştirdi. Devrimin ilk yıllarında ve ikinci dünya savaşı Sovyetler Birliğinin büyük kentlerinin bir çoğunun, ne dereceye öte kişileri tümden yıktığı dönemlere, gerekten de büyük bir konut sıkıntısı ve «arlığı» vardı. Çarlık döneminde sefil kulübelere, sokaklarda, sefalet yuvalarında yaşayan milyonlar, en kötülerinden bile olsa bir dam altına sokaşabilmesi gayretleri emperyalizmin çirkin propagandasının temelini oluşturur. Ancak, Sovyet toplumunun en hızlı adım attığı ve en büyük çabaları gösterdiği alanlardan biri konuttur.

Sovyet Anayasasının 44. maddesi, Sovyet Devletinin, tüm Sovyet ailelerinin mümkün olan en kısa zamanda en kaliteli barınaklara kavuşturacağı yolunda bir taahhüttür. İkinci dünya savaşını izleyen son 30

dünya konut normlarına göre en yüksek modern konut normlarıdır.

Sosyalizm 62 yıldır, Sovyet insanını, Sovyet emekçisini sefil kulübelere insanca yaşamın modern konutlara kavuşturmuştur.

Yarımlarına güvenle bakan insanlar

Sosyalizmin 62 yıllık yolunun sosyalist toplumun insanlarına kazandırdığı başlıca olanaklardan biri geleceğe güvenle bakmaktır. Sosyalist toplumun insanları, işsiz kalmama, işsiz kalır veya hastalansız ailesinin perjan olması, yaşlılığında orta da kalma ve sefiloma gibi, tüm kapitalist ülkelerde emekçi sınıfların derdi ve kuşkusuna olan korkularını ötesinde yaşamaktadır. Sadece emekçilik sistemine bir göz atmakla yetilerek bunna görmek olanaklıdır. Sovyetler Birliğinde emekçilik yaşlı kadınlar için 55, erkekler için 60'dır.

Sovyetler Birliğinde halen 50 milyon emekli vardır; hepsi emekli maaş alıyor ve bu maaşların ödemesi için çalışmaları sırada maaşlarından ücretlerinden hiçbir kesinti yapılmaz. Emekli maaşları gerçek ücret ve aylıkların yüzde 50-60'ını oranındadır. Ancak en düşük gelir grubundakiler eski ücretin yüzde 100'ünü alırlar. Öte yandan emekçilerin oturdukları daireye en düşük kirası ödemek gibi ayrıcalıkları da vardır. Emekçilik maaşının yanı sıra, savaş mallarına, strekili iş hastahıkları olanlara, körlere, sakatlarla, evin geçimini sağlayacak kişiyi yitiren ailelere devletçe maaş ödenir. Ayrıca emekçilik yaşlı gelen sağış için işin

Çin militarizmi Batı Avrupa'dan "modernleşme" kredisi istiyor

Batı Avrupa gezisi sırasında, Hua, en çok antisovyetizmi ile ünlü İngiltere Başbakanı Bayan Thatcher ile anlaştı.

ÇİN Komünist Partisi Başkanı ve Başbakanı Hua Kuo Feng, üç haftalık uzun bir Batı Avrupa gezisine çıktı. Feng, AET ülkerinin ve Batı Avrupa NATO ülkelerinin çerçevesini oluşturulan Fransa, Federal Almanya, İngiltere ve İtalya gezisinde maocu ihaneti bir kez daha sergiledi. Feng, verdiği bütün demeçlerde silahlanma yarışının hızlandırılması istedi: «Sovyet tehdidi» masalıyla korku salabileceğini sanarak Avrupa kıtasında gerginlik havası yaratmaya kalkıştı. Özellikle, son günlerde yuymuşağın lavasını odak noktasına gelen NATO'nun yeni nükleer roketleri konusunda Pentagon'un politikasıyla çakıştı; bu roketlerin Batı Avrupa'ya yerleştirilmesinde ABD'den sonra ikinci derecede söz sahibi olan Federal Almanya'nın, bu roketleri kabul etmesini istiyordu.

NATO'nun bu yeni nükleer roket planının gerçekleştirilmesi Pekin yönetiminin arzusuydu. Bu bulmadığı bir nimet durumunda. Bütün dünyada hegemonya sağlayacak bir devlet yaratma peşinde olan Pekin, dünya çapında gerginliği artırmaya politikasını uygun buluyor. Böyle bir ortam, onun «dört modernleşme» adı altındaki muazzam silahlanma programını gerçekleştirilmesine olanak sağlayacak. Bu nedenle ki Feng'in Avrupa gezisi sırasında, Çin savunma bakanının basında çıkan bir yazısında bilinen savaşı çıkırtıcı propaganda sürdürüldü, pek yakında bir dünya savaşının patlamasına kaçınılmaz olduğu, Çin'in de hızla silahlanmasında, hem de nükleer silahlarla silahlanmasında gerekleri üzerinde duruldu.

Feng, Batı Avrupa gezisi sırasında önemli silah anlaşmaları imzaladı. Ama Batı Avrupa'ya, Pekin yönetiminin «dört modernleşme» programının gerçekleştirilmesine yardımcı olmaya, antisovyet politikasına destek gösterme ve çekmek istedi. Bu nedenle, çekinmeden ABD'nin, Batı Avrupa'nın ve Çin'in «Sovyet tehdidi»ne karşı birleşmesi isteğini tekrarladı. Bu arada, resmi Çin basını, yeniden başlatılan Sovyet-Çin görüşmelerinin Pekin tarafından sürünce de birakılacağını açık işaretlerini verdi.

Ancağın Çin ekonomisi, «dört modernleşme»yi gerçekleştirilmek için gereken ekonomik ve parasal olanaklara sahip değil. Bu nedenle Feng son gezisinde, hemen gerçekleştirilecek silah alimlerinden çok

(bunlara hemen ödeyecek parası yok) Çin'in Batı Avrupa'ya ihracatını artırarak döviz elde etme ve ayrıca Batı Avrupa bankalarından kredi bulma yollarını aradı. Batı'nın sanayi devleri ise, Çin'in ekonomik potansiyeli hakkındaki ilk hayallerinin suya düşüğünü, görüşmelerinden erik etmiş kadar istekli dediler.

Çin'in döviz rezervinin çok düşük olduğu ayrıca kısa sürede önemli bir döviz sağlayacak bir ekonomiye ve ihracat potansiyeline sahip olmadığı artık Batılı iş çevrelerinde iyi biliniyor. Bu durum, Çin'in yakın zamanlardaki «Batıya açılma» dönemi sırasında dev tekelle-

rin görüşme masasına getirdikleri 30 milyar dolarlık tekliflerin çoğunun sürünce de kalmaması nedeni oldu.

Bu durum kendini, Çin'in dört Batı Avrupa ülkesi ile zaladığı ekonomik anlaşmaların pek büyük çaplı olmasında da gösterirken, Feng'in politik açıdan da pek başarıya ulaşığı söylenemez. Batı Avrupa'nın NATO üyesi ülkeleri şu sırada kendilerini zaten iki ateş arasında buluyorlar. NATO'nun Avrupa üzerine yeni

nükleer programı tam görüşülmeye başlanacağı ki sosyalist sistemin barış taarruzunun yeni bir hamlesi onları köşeye sıkıştırdı: Sovyetler Birliği'nin son önerileri NATO'nun yeni planından vazgeçmesi için yeterli ve ikna edici bir neden olarak ortada duruyor. Batı Avrupa ülkeleri yöneticileri dünya haklarını önde son derece büyük sorumluluk taşıyan kararlar vermek zorunda kaldılar. Böyle bir ortamda gereklilik dikatı göstermek için

reği duyan 3 Batılı ülke yöneticileri (İngiltere hariç) Feng'in antisovyet çağrılarını cevap vermediler. Bu havanın farkında olan Feng de çoğu zaman daha «ilimli» konuşmalar yapmak gereği duydu. Ancağın Feng, İngiltere'ye ayak basarak barmaz barış davasına yaptığı saldırıların dozunu birden artırdı. Anti-sovyetizmi ile tanınan Başbakan Thatcher ile yaptıkları görüşmelerde, Fransa ve Federal Almanya'nın aksine, bütün politik konularda görüş birliğine vardıkları açıkladı.

Feng Batı Avrupa'da politik ve ekonomik amaçlarını yerine getirmeye çalışırken, peşinde de kofu. Feng'in Fransa'dan taktik nükleer silah almak için görüşmeler yaptığı haberleri Fransa basınına sızdı. Gittiği bütün ülkelerde sanayi tesislerinin yanı sıra askeri tesisleri ve fabrikaları da gezdi. Vietnam'a, Laos'a, Kamboçya'ya yapacağı saldırılara kullanaacağı, Hindistan, Butan, Burma, Nepal ve Tayland'a beslediği provokasyon çetelerine, ya da Umman'a gönderdiği askere vereceği silahları, satın almadık önce tek tekeledi.

Feng bu arada, Türkiye'de iyi bilinen maocu-faşist ligbirliğine taze örnekler verdi. Federal Almanya'da İken faşist Strauss ile yaptığı görüşmede, bütün konularda, tam bir görüş birliğine vardı. İki Almanya'nın birleştirilmesi gerekirdi» gibilerinden demerler vererek Federal Almanya'nın emperyalizminin emperyalist devletler (dış) özelemlerini dile getirdi.

Çin'i liderler dünya Hegemonyası özelemlerini gizlemiyorlar. Resmi Çin basını, «21. yüzyıl Çin yüzyılı olacaktır» diye yazıyor. Özellikle Sovyetler Birliği'ne karşı «Çin kozunu oynamak isteyen ve saldırgan Batılı çevreler (Çin) silahlandırma politikasıyla dünyayın başına yarı bir savaş tehlikesi koynu örüyorlar.

Maocuğun ve emperyalist çevrelerin bu iki «kılı üyünuna» karşı başta dünya barışını kalesi Sovyetler Birliği, sosyalist sistem, kapitalist ülkeler proleterya ve emekçileri, dünya hakları, tüm barıştan yana güçler üyünkliği bırakmıyor, bırakmayacak.

8. Kongreden sapma Çin'i Batı'ya muhtaç hale getirdi

ÇİN'de temel besin maddelerinin birçoğunun fiyatını 1 Ekim'den başlayarak yüzde 30 zam yapıldı. Bu arada 100 milyon kişilerin ücretlerine yüzde 10-16 arası bir artış getirildi. Çin hükümeti bu para operasyonunun ardından hükümetin eline 5 milyar yuan geçeceğini de açıkladı. Şüphesiz ki bu para Çin'in askeri hazırlıklarına harcanacak.

ÇİN'de kentlerde yirmi milyondan çok işsiz bulunuyor. İşsizlerin çoğu genç insanlar. 100 milyon üzerinde insan kronik açlık çekiyor. Yaşam koşullarının kötüleşmesine karşı protesto gösterileri artış almış durumda geldi.

ÇİN'in bu durumu, milliyetçi kösteklenmelerin, proleterya enternasyonalizminden, Marksizm-Leninizmden sapmaların, varolan sosyalizmi deneyimlerini inceleyip yaratıcılıkla uygulamamamın sosyalizm için yarattığı tehlikeleri ortaya koyuyor.

Ötuz yıl önce 1 Ekim Çin Devriminin ardında duran yeni Çin devleti, sömürdüğü ve ulusal baskıyı ortadan kaldırmayı, ekonomi ve kültürde demokratik dönüşümler gerçekleştirme, sosyalizm kuruculuğunun öngörülerini oluşturmayı kendine hedef almıştı. Çin Devrimi, Büyük Oktyabr Sosyalist Devriminden esin kaynağını bulmuş, bu devrimin gerçekleştirdiği ülke halkının emeğini yakın yarımcısı olmuştu. Sovyetler Çin emekçilerinin devletini ilk tanıyan ülke oldu. 1950'de iki ülke arasında imzalanan ve geçitliğini yıl maocu liderlik tarafından iptal edilen Dostluk, Bağışıklık ve Yardımlaşma Antlaşması Çin'in emperyalistlere karşı savunmasında temel bir dayanaktı. Daha sonra, aynı kardeşçe yardım, Çin'in kalkındırılmasında da yardımcı oldu.

Çin ekonomisinin canlandırılmasından sonra, 1956 yılında yapılan ÇKP 8. Kongresi, sosyalizmin temellerinin hazırlanması için genel doğrultuyu çizdi. Sağ kanat milliyetçi unsurların bu doğrultuyu etkisiz kılma ve volanarist-çizlandırılmış sosyalizm kuruculuğu kavramlarını bunun yerine geçirme girişim-

leri boşa çıkardı.

8. Kongre, nüfusun yüzde 85'inden çoğunun geri kalmış köylülere oluşturulmuş; pedersahi prekapitalist ekonomik yapıların halâ var olduğunu; gerek nüfusun gerekse Komünist Parti üyelerinin yanı sıra çok küçük bir bölümden oluştuğunu, feodal ve küçük burjuva milliyetçiliğini ve Büyük Han ideolojisinin halâ geniş bir tabana sahip olduğu bir ülkede, sosyalist devrimin karşısında duran büyük güçlükleri «dövdeyle» gözönünde tutmuştu. 8. Kongreden son raki 10 yıl içinde Çin'in kaydedtiği büyük ilerleme, Sosyalist Birliği'nin ve Sosyalist ülkelerin verdikleri yardımlar ve Çin'in barışçı dış politikası sayesinde sağlandı. Ama, ideologların Mao olan milliyetçilerin ve hegemonyacıların konuşmaları yavaş yavaş güçlendi ve bu güçler 1959'de, iç ve dış politikada bir dönüşümleri sağladılar. Zılgırların, bir uçtan bir uca savrulmaların, büyük zıplamaların, halk konularının, tüm ülkeyi, insanları zihninleri tahrir eden «Kültür devriminin» altında bu dönüşümler yatmaktadır.

«Kültür Devrimi»nden sonra her şey tersine döndü: Dostlar düşman, düşmanlar dost ilan edildi.

Mao'dan sonraki yöneticiler, o yıllarda dikenin uğradığı yıkımı gizlemiyorlar. ÇKP Başkanı Feng, «ülkenin iflasını eşliğe geldiğin» açıklıyor. Ama şimdiki liderlik bütün bunları ya Mao zamanındaki «yetersiz önlemlere», ya Lin Biao'nun ve «dörtler çetesinin» «kültür devrimi»ne bağlıyor, «yeni bir uzun zıplama» gerçekleştirmeye ve «dört modernleşmeye» gidilmesi girişiminde bulunuyor.

Pekin'de, yasadışı uygulamalara, baskıya, açlığa, işsizliğe karşı mitinglerin arkası arkı kesilmiyor. Ülkenin çöştüğü yerlerinde artık, maocuğun lanetlerine ve 8. Kongre'nin doğrultusuna dönüşmesi için çağrı yapan bildiriler dolmaya başladı.

30 yıl önce büyük bir devrim gerçekleştirmiş olan Çin halkı elbette unanacak ve proleterya enternasyonalizmine, devrimci geleceğine dönecek.

EL SALVADOR'DA DARBE!

ABD'nin müdahalesi tarihin akışını değiştiremiyor!..

El Salvador diktatörü Romero 16 Kasım'da kısa bir askeri operasyonla devrildi. Birçok eyalet merkezini ve başkentini çıkış yollarını denetim altına alan darbeciler diktatörü ülkeden çıkması için süre tanıdılar. Darbeyi gerçekleştiren iki albay, girişimlerinin ülkede «kasou önlemeye» yönelik olduğunu açıkladılar.

Darbeden kısa bir süre sonra ra yayılan haberlerden, darbenin 6 ay öncesinden, ABD'nin bilgisi dahilinde planlandığı, iki hafta öncesinden de ABD'nin El Salvador bü-yükelçisinin, «bütün hazırlıkların tamamlandığını» haberler edildiği anlaşıldı.

Amerikan emperyalizmi Ni karasuda da gerçekleştiremediğini El Salvador'da gerçekleştirebilmek için erken davranmaya karar vermiş, diktatör, halk muhalefeti tarafından devriledim, onu «liberal» bir hükümete değiştirmişti. Olayın öncesi göz önünde kalmıyordu. Bir zamanlar Nikaragua diktatörü Somoza'yı istifaya etmeye ikna etmek için mekik dokuyan William Bowdler (ABD Dışişleri Bakanlığı haberalına sefi) ve ABD Dışişleri Bakanı yarımcısı Viron Vaky, Somoza'nın devrilmemesinden sonra El Salvador'da devrimci kabarışın hızla yükselmeye üzerine son aylarda sık sık Romero'yu zi-

yaret etmiş; bazı «reformlar» uygulamaları, seçim tarihini öne alması için baskı yapmışlardı. Vaky, ABD Senatosu Dış İşleri Komitesi'ne de temalar hakkında bilgi verirken, El Salvador'u Latin Amerika'nın patlamaya en hazır bölgesi olarak tanımlamıştı.

Darbeden üç saat sonra tepki gösteren ABD Dışişleri Bakanlığı, olayı «cesaret verici» olarak tanımladı. Rome ro'yu ve ondan önceki diktatörleri ayakta tutan «14 Alile» örgütünün örgütü «Özel Sek-tör Birliği» de, yeni cunta hakkındaki görüşünü, «şimdi tek alternatif budur» şeklin-de ifade etti.

SKP VE DEMOKRATİK GÜÇLER KESİLLİ DESTEK BELİRTTİLER.

Salvador Komünist Parti si, Romero'nun devrilmemesi ne ya aşamada yine de halkın çıkarlarına olduğunu açıkladı. Yönetimi alan cunta, bazı demokratik reformları gerçekleştirmeyi, bu ara da Komünist Parti'nin legal-leştirilmesi vaad etmiş. Salva-dor Komünist Partisi ve bu partinin de içinde yer aldığı 14 örgütün oluşan «Halk Forumu Bloku», demokratik planda verdiği sözleri tutma koşullayla şimdilik cunta-yı destekleyeceklerini açıkladılar. Yapılan görüşmeler sonucunda «Halk Forumu» içinde yer alan Sosyal Demokrat nitelikli Ulusal Dev-

rimsel Hareket Partisi Genel Sekreteri Guillermo Manuel Ungo oluşturulan 5 kişilik cuntaya dahil edildi. Burada hazırlanan program, hükümete kurulmasını kitle örgütlerinin de katılımını, güvencileri ve yerel yönetimlerin yeniden örgütlenmesini öngörüyor.

Cunta, darbenin hemen ardından Anayasa'yı bir ay askıya alması, sükunetimin ilan etmiş, Meclisi dağıtmış, gösterileri yasaklamış ve hem sağ hem de sol örgütlerin silahlarını bırakmasını istemişti. Gerilla örgütlerinin ilk andaki tepkileri kişiliksiz oldu. İki tane, cuntayı koşulu olarak destekleyeceğini açıklarken diğer ikisi silahlı eyleme geçti. Darbenin ilk iki günü şiddet hızla tırmandı ve karşılıklı olarak ölenlerin sayısı 100'ü geçti. Bu arada cunta silyasal af ilan etti ve Komünist Parti'de dahil tüm partilerle görüşmeler başladı. Romero'nun en önemli 10 generali yurt dışına kaçmıştı. Cunta ordudaki abayların yüzde 85'ini de kendisi emekliye ayırdı. Ayrıca, sükunetimin kaldırılacağı, gösteri yasasından vazgeçileceği ilan etti. İki gerilla örgütünün arasında, politik tutuklu 150 kişi serbest bırakıldı. Cunta, elinde bulunan başka tutuklu olmadığını, varsa nereye hapse-dildiğini bilmediğini bildirmişti. Bu arada Romero'nun yurt askeri örgütünü sefi tutuldu. Cunta, insan haklarına saygı gösterileceğini, tüm politik partilerin yanı sıra sendikaları serbest bırakacağını, bir tarım reformu yürürlüğe koyacağını, ülkenin ekonomik gelişimi doğrultusunda ölmeler alınacağını, toplumsal ve politik yaşamda demokrasiyi geliştirilecek başka başka bazı önlemler getireceğini bildirdi. Sol güçlerin hükümette temsil edileceklerine söz verdi. Bu arada Gerilla örgütlerinin çatışmalarına geçen iş-galleri sonunda bir anlaşma-ya varıldı ve işgal kaldırıldı. Son durumda, gelişmeler kesin bir netliğe kavuşmamış

EL SALVADOR

- Nüfus: 4 milyon 800 bin
- Alanı: 21 bin 400 kilometre kare
- Ekonomisi: Kişi başına 0.3 ar ekilebilir toprak düşüyor. Toprakın yüzde 85'i «Öndört Alile» klanında. Geniş kahve ve pamuk, şeker kamışı plan tasarımları var. Nüfusun yüzde 90'ı çiftliklerde, toprak sahipleri hesabına çalışıyor. Kırsal alanda yılın yalnızca üçte birinde alanda çalışma olanları var (ayda ortalama 10 dolar gelir).

Ekonomi büyük ölçüde yabancı sermayeye bağlı. Ülkede 40 kadar ABD, Japon ve Federal Alman şirketi var. Devlet sektörü çok zayıf. Sanayi ulusal gelirin yalnızca yüzde 20'sini sağlıyor. İhracatının yüzde 42'sini kahve,

yüzde 10'unu pamuk oluşturuyor.

İzilsiz oranı çalışabilir nüfusun yüzde 86'sı.

Her 10 bin kişiye bir doktor düşüyor.

Ceneli doğan 1000 çocuk-tan 52,4'ü ölüyor. Ortalama yzs 55'i sağıyor.

olmasına karşın, El Salvador Komünist Partisi Merkez Komitesi Genel Sekreteri Jorge Handal'ın bir yıl önceki sözleri bugünkü duruma ışık tutuyor: «Özel ya da yapsalı nedenlerden ötürü her ne dere devrim ve karşı devrim güçleri arasında ki yarışma devrimci bir patlama şeklinde gelişmeye orada bulunulmuş silyamalık kullanma bir burjuva biçim bulana sözcükonusudur. Bu eğer başarılabilirse, ancak burjuva - liberal demokrasilerdeki bir politik rejimle başarılabilir. Her durumda, burjuva seçeneğe bağımlı kapitalizmin bir başka evresine yönelik bir adım başka başka anlamla gelmez. Bu, ülkenin zeyinlemeye de dönüş-lanmaktadır.»

«Ancak, bunalımın silyal-manın burjuva demokratik ve faşist biçimlerinin sonu olarak aynı stratejik amaçlar taşınması gerektir, bu yolları savunan güçler ve çevreler arasında hiçbir çekişki olmadı» anlamına gelmez. Devrimci güçler bunlar arasında bir ayırım yapmak ve bu nu devrimci geliştirmek için kullanmaktadır.»

Salvador Komünist Partisi, darbeden sonra yaptığı açıklamada da, diktatör Romero'nun devrilmemesi, tarihsel süreçten bir bölümünü oluşturduğunu ve halkın çıkarlarına olduğunu, ancak bunun henüz tam bir aktı sayılamayacağını açıkladı. SKP, cunta hakkındaki değer-lerini henüz yetersiz olduğunu belirtirken, bundan sonra, halkın çıkarları doğrultusunda ve halkin en geniş katılımıyla yeni adımlar atılmasını şart koştu. Özellikle sosyalizme, yönetim organ-larından, ordudan ve silyen-lik güçlerinden faşistlerin tamamen uzaklaştırılmasını, ivedi sorunların çözümlenme sine ayırım gözetmeksizin bütün örgütlerle diplotaza- rılı, Salvador'da bundan sonra-ki gelişmeler, yine işle-ri-mün, kitlelerin onların öncülüğünde Salvador Komünist Partisi'nin savsaklamına bağlı kalıyor. Cuntanın ver-gülü sözlü tutumunun öne-ke sule ebi, devrimin ve ger-çek halk egemenliğinin ön-koşulu da, bu.

Bolivia' da eylem birliği diktatörlüğe geçit vermeme savaşımını sürdürüyor

DÖNYADA darbeci ülkeli ola rak tanınan Boliviya'da, Komünist Parti'nden hükümetteki muhafazakarlara kadar geniş bir yelpazeden gerçekleştirilen eylem-birliği, yeni bir askeri darbe girişimine geri adımı attırıldı. 1 Kasım 1979'da iktidara el koyan Albay Natusch 7 Kasım'da, ulusal ve uluslararası güvene sahip olmadığı ni anlamını diyerek geri çekilmek zorunda kaldı. Toplanan parlamen-tin Natusch'u tanıyanarak eski baş-kanı görevine çağırdı.

Natusch'un «ulusal güvene» sa-hip olmadığı gerekçesi çıktı. Demok-rasileri koruma ilkesi çevresinde birleşen 28 örgüt, Demokrasiyi Savunma Komitesi'nin kurdu, devri-len başkanı Arze'nin sürgün hükümetini yasatı ve ağır kurban-ları palnasına diktatör heveslisini dize getirdi. Bu geniş platform, bu yılın başlarından sonra edirilmiş o-lan askeri rejimden bu yana pek temsildeği uğratılmamış ordu içinde de güçlü yandaşlar buldu. Birçok

birlik göster-illerin asfalarında çarpışmaları katledi. İşçi sınıfı, bir de bütün ülkede başlatılan politik genel grevle, uçaklardan açılan yağın ateşine karşın sürdürdüğü basitlik savaklarıyla anti-faşist di-rencin uğramasını sürdürdü. At-bay Natusch'un bu kadar soyutlan-ması, bazı politik partilerin kır-cımlarını de içerdii ve bunlar, Natusch'un servişme isteklerini geri çevirdiler.

Natusch'un «uluslararası güve-ne» sahip olmadığını, anlamasına» gelledi. Natusch elbette ki dünya genelinde gücünden destek beklemi-yordu. Onun sila yıkındığı, darbe girişiminin ABD emperyalizminden destek görememesiydi. Devrimlere gebe bu bölgede ABD'nin bir libe-ralistirime sürecei başlatmaya ça-ğıştığı sırada Natusch'un askeri-rejim girişimi, ABD'nin niyetlerine aykırı düşüyordu. ABD, Natusch'un iktidarında tutunma şansının da bulunmadığını anlayınca Natusch'u desteklemedi.

Eylem birliği platformunun Na-

tusch'si geri adım atmamasıyla sükunetinin kaldırıldı, parlamento çalınmaya başlandı ve seçimlerin, daha önce ilan edilen tarihte yani Mayıs 1980'de yapılacağı açıklandı. Ama Natusch devlet başkanlığından vazgeçmek istemedi. Yaslı başkanı Arze yerine, ülkeyi, meclis başkanıyla beraber yönetmeyi ö-nerdi. Demokrasiyi Savunma Ko-mitesine yaslanan Arze, böyle bir oldu-bittile için verilmeyeceğini açıkladı ve parlamentoda görevin Arze'ye ait olduğunu bildirdi. 1979 başındaki seçimele birleştirilme ri-kabi olarak katılımı şartları ve po-litik blokları birleştiren Demokra-siyi savunma komitesi, anti-faşist eylem birliğini sürdürebilecek he-nüz birliğini koruyor. Bu Komite-nin bir cepheye döndürp dönmeyeceğini söylemek için erken. Ama, Komite içinde yer alan ve anti-emperyalist programa sahip Demokra-tik Halk Birliği'nin iç ve dış derin-liğini planlarını teşhir ederek bu deneyden daha güçlü çıkacağına şüphe yok.

Brezilya Komünist Partisi son gelişmeleri değerlendirirdi

Luis Carlos Prestes ülkesine döndü

Brezilya KP Genel Sekreteri Luis Carlos Prestes

BBREZİLYA Komünist Partisi Merkez Komitesi, Parti'nin 7. Kongresini yapmasını kararını aldı. BKP MK'nin kararında, diktatör hüğünün Partiyeye yönelik ağır darbeler nedeniyle 1967'de yapılan 6. Kongre'den bu yana kongre toplanmadığı, ancak Parti'nin önündeki görevlerin, 1973 Tüzüğüne uygun bir kongrenin toplanması gerektiğini ayrıca Parti'nin ve Parti liderliği çalışmalarının yeniden örgütlenmesi sürecinin ve Tüzük ve Merkez Komitesi çevresindeki birliğin sağlanmasının da yeni bir kongreyi zorunlu kıldığını açıkladı.

BKP MK'nin 7. Kongreyi toplama kararında Brezilya'daki son gelişmeler de geniş olarak ele alındı. Bu değerlendirmelerde şöyle:

1974 ve 1978 seçimlerinde ağır bir darbe yiyen diktatör Geisel hükümlü yerine, Figueredo hükümeti kuruldu. Bütün muhalefet güçlerini kendine toplayan legal Brezilya Demokratik Hareketi partisi her iki seçimde de çok büyük oranda oy aldı. Bu Geisel'in «demokratikleşme» planının kimseyi aldatamadığını gösterdi. Diktatörlüğe karşı çıkan güçlerin yararına sonuçları veren 1978 seçimleri kampanyası ise, kitlelerin geniş çapta harekete geçirilmesi, ülke sorunlarının açık olarak tartışılması, rejimin adı ve yasal orijinini güncellemeleri planlarını güçlü bir darbe indirimine olanağını verdi. Figueredo

hükümetinin işbaşına geldiği ortam, daha önceki diktatörlük rejimlerinin karşılığı ortamdaki önemli ölçüde değişiklikler. Şimdi halk muhalefeti büyüyor, rejim artık tam bir iktidara sahip olmuyor. Diktatörlük, 5 numaralı yasayı kaldırdıkça, parlamentere dokunulmazlığı çıkararak tanımadık, politik tutukluları bırakarak, sürgünleri geri döndürme izni vermek, yavaş yavaş demokrasiye geri döndüğünü ilan etmek zorunda kaldı. Rejim içindeki çelişkiler büyüyor. Ordu içinde de iktidar partisi ve hatta hükümet içinde, keskin çekişmeler ortaya çıkıyor. Rejim gün geçtikçe yabancılara ve toplumsal tabanı daralıyor. Buna, ülkedeki ekonomik ve toplumsal bunalmışlığı ediyor. Diktatörlüğün içinde tartışılmaz değişiklikler ortaya çıkması olmasına karşın onun askeri-faşist karakteri değişmedi. Elinde bulundurduğu iktidar araçlarıyla manevra yapma olanağına sahip. Çok reklamı yapılan «Demokratikleşme» politika sinin amacı, şimdi rejimi biraz değiştirerek devam ettirmek Geisel'in başlattığı kurumsallaştırma sürdürmektedir.

Başa organları muhalefete karşı kalıcı bir tehdit olmaya devam ediyor. Hükümet, enflasyonla savaşacağına, gelir sistemini iyileştireceğini açıklamasına rağmen bunların terasını yapıyor. Ancak bütün bunlar, politik düğünün demokratik güçler lehine geliştiğini gösteriyor.

Brezilya Komünist Partisi Genel Sekreteri Luis Carlos Prestes, 5 yıl Moskova'da sürgünde yaşadıkça sonra, geçtiğimiz günlerde ülkesine döndü. 1920 yılında bir grup işçi, köylü ve asker başına geçerek diktatörlük birliklerine karşı ülkeyi bir bastan bir basarak katipid savasırken, halk ona «Mutt sövalyesi» adını vermişti. Daha sonra Komünist Partisi yöneticisi olduğunda, işkence, zindan ve sürgünler yaşadı. Brezilyada, gelişen demokratik muhalefet karşısında bazı ödünler vermek zorunda kalan diktatörlük, siyasal sürgünleri iflan edince, Prestes de geçtiğimiz günlerde Brezilya'ya döndü. Prestes'in havalanmasında billerce işçi komünist ve demokrat karşıladı.

Rejim gerilemeye devam ediyor. Brezilya tarihinde ilk defa, 56 örgüt, bu yıl 100 bin kişilik 1 Mayıs mitingi düzenledi. Gevireler toplam 1 milyon işçi katıldı. Orta baskılar gittikçe daha çok greve basıyor. Bütün bu grevlerde, yasanın dışındaki yükseltilmesi yanısıra, diğer demokratik istemler de öne çıkıyor, grevler açık bir politik karakter kazanıyor. İşçi sınıfı, 1974 seçimlerinde de görüldüğü gibi, diktatörlüğe karşı çıkan güçlerdeki temel rolü oynamaya başlıyor. Bu nedenle, uzun vadede proletaryanın ve halk kitlelerinin ekonomik ve politik istemleri gündaki savaşımının yoğunlaşması beklenmelidir. Bu, ülkede gelişmekte olan demokratik hareketin yeni bir içerik kazanmakta olduğunu kanıtıyor. Güçlerin birikimi sonucu, demokratik kazanımları genişletmek ve nihayet diktatörlü-

ğü devirmek olanaklı duruma geldi. Şimdi en ivedi görev, işçi sınıfının ve diğer yurisever ve demokratik güçleri, diktatörlüğe karşı savaşımca, onun devrim ve demokratik örgütleri kazanmak uğruna harekete geçirmek, birleştirme ve örgütlemektir. Şimdi koşullarda, proletarya, anti-faşist cephesinin en güçlü durumuna geçebilir. Bu görevin özümlemesi politik, ekonomik ve toplumsal demokrasinin kurulmasına yol açacaktır. Demokratik örgütler uğruna savaşım vermek temel taktik görüşümüz olarak duruyor. Bu amaçla, kazanımlarımızı sağlamlaştırmak ve genişletmek esastır. Parti bugün, işçi sınıfına ve partimizin yaşallaşması güleneye daha da çok önem vermeli, onun en baskatki bağlaşıklarıyla birliğin sağlamlaştırmak için çalışmalıdır. Demokratik örgütler için savaşta en ivedi konu af ilan

edilmesidir. Kitleler politik af kampanyasına çekilmelidir. Bu, yeni partiler kurulmasına ve partimizin yaşallaşmasına doğru da önemli bir adım olacaktır. Ayrıca, ilan edilmiş seçimlerin zamanında yapılmasını sağlamalıyız. Diktatörlük, Brezilya Demokratik Hareketini parçalamaya çalışıyor. Bu nedenle onun birliğini gücümüzden silmeliyiz. Ayrıca, demokratik için savaş, Brezilya Komünist Partisi'nin yaşallaşması için savaşın ayrılmaz bir parçasıdır. Parti yunusma politikasına karşı bütün tehditleri kınar. BKP çin ilderliğini hegemonyasını ve anti-sosyetizmin, Viet-nam'la yaptıkları saldırıları şiddetle önler. Yumuşama ve silahsızlanma için bir kazanılan ilan SALT-2'yi destekler.

BKP, bütün komünistleri barış ve barış içinde yanına yaşama için savaşımını sürdürmeye çağırıyor.

ÇAĞRI

AMERİKAN emperyalizmi, NATO egemen çevreleri, Batı Avrupa'ya orta menzilli nükleer başlıklı yeni roketler yerleştirmek girişimi içinde. Bu olanlar, Avrupa halkları için barış için büyük bir tehliktir. Silahlanma yarışını kızıştırarak, genis halk yığınlarının sırtına yeni ağır yükler bindirmek, NATO ülkelerinde gericiliğin işçi sınıfının, emekçilerin haklarına saldırılarını daha da azgınlattırmasını oy açmaktadır. Ya artan bir silahlanma yarışa, ya barış içinde işbirliği; ya nükleer bir savaş tehlikesi, ya askerleş yumaşama: Seçenekler bunlardır.

Böylesi kritik bir durumda, Sovyetler Birliği, barış ve güvenliği koruma yolunda tarihsel bir girişimde bulundu. SSCB Yüksek Sovyet Prezidyumu Başkanı ve SBKP Merkez Komitesi Genel Sekreteri L.L. Brejnev, Berlin'de, Demokrasit Alman Cumhuriyeti'nin 36. kuruluş yıldönümünde yaptığı konuşmasında bu girişimi açıkladı.

Sovyetler Birliği, Orta Avrupa'daki asker ve silah araçlarını sayısını tek yönlü olarak indiriyor. En önemlisi ABD ve NATO'nun Batı Avrupa'ya orta menzilli yeni nükleer silahlar yerleştirmesini kısıtlıyor. Sovyetler Birliği, ülkesinin Batı bölgelerindeki orta menzilli nükleer silahlarının sayısını indirmeye hazır olduğunu açıklıyor. Bunun yanısıra topraklarında nükleer silah bulundurmaması, bunları

almak istemeyen ülkelere karşı hiç bir zaman nükleer silah kullanmayacağını bir kez daha yineliyor. Sonra, askersel manevraları ve kara kuvvetlerinin yer değiştirilmesi ilgili olarak NATO ülkelerine karşılıklı güven sağlayıcı yeni ve somut öneriler getiriyor.

Sovyetler Birliği'nin öteki sosyalist ülkelere esudümünde olarak başlattığı bu yeni barış girişimi emperyalizmin saldırıgan çabalarını, bir nükleer savaş tehlikesini önlemek amacıyla güdüyor. Tüm dünya halklarının yararına somut bir adım oluşturuyor. Bu girişimin dünyada ve Türkiye'de yankıları sürüyor. L.L. Brejnev yoldışın açıklaması, emperyalizmin körüklediği «Sovyet tehlikesi» masalının kofluğunu emekçilerin, en geniş barış çevrelerinin daha iyi görmelerini kolaylaştırıyor. SBKP'nin yürüttüğü ardıcıl Leninist barış politikasına ve işçi sınıfının, ilerici güçlerin savaşları sonucu ülkemizde kaba anti-Sosyetizmin etkileri giderek kırılıyor. Geçtiğimiz yıl, Sovyetler Birliği'nden Türkiye'ye tehlike gelmediğini açıklayan «Kıbrıs Basbakanı Ecevit» bu önerileri, Sovyetler Birliği'nin barışsever tutumunun yeni bir göstergesi, politik yunusmanın askersel yunusmayla desteklenmesi yolunda yeni bir katkı olarak değerlendirildi. Türkiye topraklarında yeni nükleer roketlerin yerleştirilmesinin söz konusu olmayacağını

belirtti.

Bu değerlendirme gerçekçi eğilimler taşımakla birlikte, halkımız için yeterli değildir. Türkiye için sorun yalnızca yeni nükleer silahların topraklarımızda yerleştirilmesidir değil. Sorun, orta menzilli yeni nükleer roketlerin Batı Avrupa'ya hiç bir ülkeye yerleştirilmesidir. NATO'ya bağımlı olan topraklarımızda atom silahlarının kullanılmasına yanısıra Amerikan generali kazar: veren Türkiye'nin bölüsel korung bir tehlikeye sorumsuz serüvenlere buluşturulmasıdır. Gerginliği, bir nükleer harp tehlikesini artırma suçuna ülkemizin ortak edilmemesidir.

TKP bu nedenle hükümeti, ABD ve NATO'nun Batı Avrupa'ya orta menzilli yeni nükleer silahlar yerleştirmeye girişimlerine açık ve kesin olarak karşı çıkmaya, topraklarımızda atom silahlarının kurulmasına, askersel harekalarını indirmeye çağırıyor. Bu tarihsel fırsatı kaçırmamalıdır. Sovyetler Birliği ile uzlaşan Politik Belge'nin üstidkile aygılanması gerektirir. Buğün Komünistlerle işbirlikleri gerçekleştirilmez. Yunanistan'a karşı hükümetlerin son verilmesi, silah endüstrisi kurma planlarından, silahlanma yarışından vazgeçilmesi, barışçı bir dış politika izlenmesi bu durumda daha da önem kazanıyor. Avrupa'daki askersel yunusmanın sağlanmasını için alınması zorunlu geniş kap-

samlı önlemleri görüşmek üzere politik düzeyde genel bir Avrupa Konferansı toplanmalıdır.

Bu sorunla, yalnız hükümetin değil, en başta halkımızın kendi dirmes sorunlarıdır. Amerikan emperyalizminin ve NATO egemen çevrelerinin ülkemizi ve bölgemizi istidinde artan baskıları, NATO Güney Doğu Kanada'nın gücündürek, Orta Doğu'da yeni saldırıganlık blokları çatıştırmak girişimleri, hep emperyalizmin gerginliği artırma, silahlanma yarışını körüklemeye planlarıyla bağlıdır. TKP işçi sınıfını, halkımızı, barıştan yana tüm güçleri emperyalizmin, NATO'nun Batı Avrupa'ya yeni nükleer silahlar yerleştirmeye girişimlerine karşı, topraklarımızdaki atom silahlarını kaldırmak, ağır silahlanma harekalarını kısıtlamak için bütün haklarımızın gücündüremeye çağırıyor. TKP bu kampanyayı NATO'dan çıkmak, topraklarımızdaki NATO ve Amerikan işlerini söküp atmak, emperyalizme bağımlılığı kökten kırarak savaşmaya bağlıyor.

TKP, TİP, TSİP, Kürt Demokratlarını, tüm CHP'leri, ilerici aydınları, yuriseverler, assabey ve subayları barıştan yana tüm güçleri bu kampanyada eylem birliğine çağırıyor.

29 Ekim 1979

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİ

"Ya nükleer bir savaş tehlikesi. ya askersel yumuşama"

SSCB Devlet Başkanı ve SBKP Genel Sekreteri L. İ.

Brejnev, 6 Ekim 1979'da. Demokratik Alman Cumhuriyeti'nin 30'unca Kuruluş Yıldızı'nı Toplantısı'nda önemli bir konuşma yaptı. L.İ. Brejnev konuşmasının önemli bir bölümünü, Avrupa'da ve tüm dünyada barışın korunmasına ve silahlanma yarışının son bulmasına ayırdı ve şu somut açıklamayı getirdi: "ABD ve NATO Avrupa'ya yeni orta menzilli füzeleyerleştirdikleri takdirde, önümüzdeki bir yıl içinde DAC da bulunan 20 bin asker 1.000 tank ve belli miktarda teknik malzemeyle TEK TARAFI OLARAK geri çekeceğiz."

Bu açıklama dünyada barışın, yumuşamadan ve silahsızlanmadan yana tüm güçlere onur ve güven verdi. Bununla da kalmadı: Batı Avrupa ülkelerindeki kimiileri görüşlü burjuva politikacıları da bu çağrısı olumlu buldukları açıkladılar.

Gel gör ki ABD, NATO Pentagon çevreleri bu açıklamadan hiç mi hiç hoşnut kalmadılar. Çünkü NATO'cular önümüzdeki Aralık ayında yapılacakları toplantıda Batı Avrupa'ya yeni orta menzilli füzeleyer yerleştirmeyi karar altına aldıklarını bildirdi. L.İ. Brejnev'in açıklaması tüm dünya ilericileri, barışsever insanlarını bu tehlikeye karşı uyardı, kapalı kapılar ardında tezgahlanmaya çalışan planları ortaya döktü.

Gerçekten de L.İ. Brejnev'in 6 Ekim tarihli konuşmasında silahlanma konusuna değinmesi bir rastlantı değildir. Demokrasi ve ilerleme güçleri bu canavarcı sorunun çözümü yapılmadıkça, yeni bir dünya savaşının engellenmesini, bir nükleer felakatin önlenmesini, savaşın başlamasını başında tutuyorlar. Konuyu daha da acıılaştırıyor, son zamanlarda Avrupa'da güvenliği ve işbirliğini tehdit edecek bir gelişmenin'ne ufukta közkimsesidir. Bu nedenle. ABD ve NATO, egemen çevrelerinin, Batı Avrupa'ya, sözlümsüne silahların modernleştirilmesi adı altında yeni nükleer füzeleyer yerleştirmeyi yönündeki girişimleridir. Aslında bu iddia birçok gerçeği örtüyor. Birincisi etgeri gerçektir bir "Sovyet saldrganlığı ve tehlikesi" varsa, üstün konumda bulundukları na göre "Sovyetler yeni saldırıyor" için bir noktası buradadır. Emperyalizmin ideologları ve militarist çevreleri bu soruyu yaratılmaktan kaçınıyorlar. Aslında sorunun yanıtı son derece açıktır ve bu çevreler tarafından da bilinmektedir. Sovyetler Birliği'nin saldırı gibi bir amacı ve politikası hiçbir zaman olmamıştır. Bugün de yoktur. Daha Devrim önce

sinde Bolşevikler barışın savunulması için tüm güçleriyle çalışmışlar, Öktör Devriminin utkusundan sonra da ilk olarak Barış Kararnamesi'nin çıkararak dünyaya, yeni uluslararası ilişkiler normlarının neler olması gerektiğini, savaşın uluslararası anlaşmazlıklarda bir çözüm aracı olarak kullanılmasını gerektirdiğini açıklamışlardır. O günden beri de Sovyetler Birliği barış politikasını sürdürmüştür. Sovyetler Birliği'nin silahlanmaya zorlanmasının etkeni yüceltüsü emperyalizmdir. Ve Sovyetler Birliği'nin bir dayatma emperyalizminin var olduğuna karşı sürekli olarak savasverenler tarafından kendileri için diğer sosyalist ülkelerin güvenliği için silahlanmasını doğrudan doğruya savunmaya yöneliktir.

YENİ STRATEJİK SİLAHLAR NELER?

İkincisi, Avrupa, öldürücü silahlar bakımından daha şimdiden aşırı derecede yüklenmiştir. ABD'nin Batı Avrupa'da 8 bin nükleer savaş başlığı ve 3 bin füze atom araçları bulunmaktadır. Bunlara Akdeniz'de dolan uçak gemileri, nükleer başlıklı füze taşıyan denizaltıları ve diğer askersel tesislerini eklemek gerekir. Tüm bu nükleer başlıklı füzeleyer ve askersel donanımın hedefleri SSCB ve diğer sosyalist ülkelerdir. SSCB'nin başlıklarını sınırlandırılan hemen yanbasında "aktif silahlar" adı verilen nükleer silahlar yer almaktadır. Şimdi bunlara buraya SSCB'de bir herhangi bir hedefi vurabilecek füze atom araçları yerleştirmek istenmektedir. Bu araçların en yenisi 464 "Cruise roketi ve 108 "Pershing-2'dir. "Cruise roketinin menzili 2 bin 400 kilometredir. Bu roket bir tür pilotuz teklifi uçaktır. Çok alçaktan ve saatte 800-900 kilometre hızla uçaabilen bu füzeyle izlenecek yol önceden programlanabilir ve hedeflere ve gerçek hallerde, engelileri karşılaştığında bu yolu otomatik olarak düzeltilebilmektedir. Bu yollar pek yüksektir. Bunların sonucunda radarla yakalanması son derece güçtür. Pershing - 2 roketlerinin menzili ise 1.600 kilometreye ulaşmaktadır. Büt bu bağı emperyalizminin birliktir ABD kendi topraklarını savaş alanının dışına çıkararak yalnızca Batı Avrupa'da yerleştirmiş füzeleyer aracılığıyla Sovyetler Birliğini ve diğer sosyalist ülkeleri nükleer tehdit altında tutmayı amaçlamaktadır.

Üçüncüsü, daha geçğimiz günlerde SALT-2 anlaşmasının imzalanmasıyla, yani stratejik silahlanmanın sınırlandırılması anlaşmasıyla şu anda bir denge durumunun var olduğunu kabul ediliyor. O günden bu güne ne de-

miştir. O halde "Sovyet üstün lüğü" ve "savunmaya dönük lük" masalının hiçbir kanıtı kalmamaktadır.

NATO VE PENTAGON'UN AMAÇLARI

PEKİ ABD ve NATO - Pentagon egemen çevreleri bu "modernleştirme"yle neyi amaçlamaktadır? Öncelikle SALT-2'nin sonuçlarını etkisizleştirmeyi, geçersiz kılması. Öte yandan kendi ekonomilerinin zorluklarından, silahlanma ve ona dayalı sayıya çıkmaya cabalıyorlar. Ve başta SSCB olmak üzere sosyalist ülkeleri yeni silahlar geliştirme vb. konularında mali kaynak ve insan gücü harcamaya zorlamayı hedefliyorlar. Nihayet Avrupa'da yumuşamadan sağlanmasını ve Helsinki Konferansı sonuçlarının yasağa geçirilmesi çalışmalarına ka ma sokmaya çalışıyorlar.

ABD ve NATO - Pentagon egemen çevreleri Avrupa'da ve tüm dünyada yeni bir silahlanma yarışını yeniden başlatma konusunda tek başına karar verebilecek güce "m'dir" Ebette hayır.

BREJNEVİN ÖNERİLERİ NELERDİR?

İşte L.İ. Brejnev'in konuşmasının en önemli yönü de buradadır. Brejnev Avrupa'daki durumu değerlendirirken sonra tek bir öneride bulunuyor, bir öneriler bu tını getiriyor.

Topraklanma nükleer silah bulundurmamanı, bunları üretmek ve almak istemeyen ülkelere nükleer tehdit yöneltilmesi, sosyalist ülkeler açısından söz konusu değildir diyor. ABD'nin Batı Avrupa'yı süzme-felaketin merkezi haline getirmeye yetenliğini böylece boşa çıkarılması için tüm barışın ve işbirliğinin yasa güçlerinin eylem birliği gerekiyor.

L.İ. Brejnev, 6 Ekim'de yaptığı konuşmada, SALT-2 anlaşması yürürlüğe girdiği andan itibaren SALT-3 görüşmelerini hemen başlatmayı

da önerdi. Kıtalararası füzeleyer sınırlandırılması konusunun yanısıra orta menzilli nükleer füzeleyer konusunda da ele alınmasını gündeme getirdi. Ayrıca 6 Kasım da Prava muhabirleri bir sorusuna verdiği yanıtta bu görüşmelerin hemen başlatılacağı ve belirlenmiş bir süre içinde SALT-2'nin yürürlüğe girilmesi sorunu da ortadan kaldırılması önerdi. Brejnev tarafından eşit güvenliği ilkesi temelinde bu sorunun da çözümlenebileceğini belirtiyor. Askeri manevralar konusunda da L.İ. Brejnev daha ileri bir öneri getiriyor. En alt sınıır 25 bin askerden 20 bin askere indirilmesini öneriyor. Böylece karşılıklı güvenin daha da artacağını vurguluyor.

İşte L.İ. Brejnev'in tek taraflı görüş indirimi açıklaması böylece bir bağlamda sunuluyor. Bu sunuş tüm dünyayı olduğu gibi ülkemizi de yakından ilgilendirmektedir.

L.İ. Brejnev'in bu tarihsel ve bu konuşması; zıysın somut adımlar, dünyada kimin barışın ve silahsızlanmanın yasa, kimin buna karşı olduğunu hiçbir ikircime ortaya çıkarmayacak şekilde ortaya koyuyor.

Bugün silahlanma harcamaları için göze yaklaşıp olarak 1 milyar dolar para sarf ediyorlar. Bilmeye bilme ada, yürüdürebek araçların yapımında istidham ediliyor. Bu kapitalizm açısından, işsizlik gibi kendi sistemine yakın bir sonuçlan üstesinden gelmek tekellere büyük karşılaştırmak gibi amaçlara uygulanabilir. Ne var ki insanlık, bu büyük meblağların dünyada açığın, hastalığın, eyletalin kaldırılması amacıyla, insanların iyiliği ve mutluluğu için harcanmasını istiyor. Silahlanma yarışını sonucunda, sosyalist ülkeler istedikleri harcamalara mecbur ediyorlar. Halkın refahını yükseltmek, gelişim

sosyalizmin ve komünizmin maddi-tekniik temellerini oluşturmak ve güçlendirmek için harekayacakları birçok kaynağı bu alana yönlendirmek zorunda bırakılıyor.

21 - 31 Ekim haftası, Birleşmiş Milletlerin de önerdiği Silahsızlanma haftası olarak kutlanıyor. L.İ. Brejnev'in önerileri ve bu barışçı öneriler karşısında Batı'nın tavı daha da büyük önem kazanıyor.

Barış ve silahsızlanma soruyu bir istemden, bir güzel sözden ibaret değildir. Yukarıda kısaca değinilen savaşçı projelerin, silahlanma projelerinin, yeni geliştirilen ve Batı Avrupa'ya -hatta beki de Türkiye'ye- yerleştirilmeye çalışan stratejik silahların barışı nasıl tehlikeye düşürüleceğini düşünülüp somutlanması, tehlikenin ne kadar büyük olduğunu kavramaya yeterlidir. İşte bu yüzden dünyadaki tüm barış ve ilerleme güçleri gibi Türkiye Komünist Partisi de ABD'nin ve NATO'nun Batı Avrupa'ya orta menzilli yeni nükleer silahlar yerleştirmeyi amaçladıklarını, işbirliğini, topraklarımızdaki açtım yüklenmelerini kaldırılması, askersel harcamaların indirilmesini istiyor. Tüm komünizminiz iyiliği, konşulu ve dostluk ilişkileri, Sovyetler Birliği ile imzalanmış atşyal belgenin tutulması uygulanmasını istiyor. "Ya arın silahlanma yarışını, ya barış içinde işbirliği, ya nükleer bir savaş tehlikesi, ya askersel yumuşama: Seçenek bulundadır.

Tüm dünyanın işçileri, emekçileri, barışsever güçleri, halkımız, barış içinde işbirliği ve askersel yumuşama istiyor, bunun için savasıyor. Dünyanın her yerinde olduğu gibi ülkemizde de bu savasın başında komünistler yürüyor ve onlar, tüm barışsever güçleri, bu savasta eylem birliğine çağırıyor.

ilerici Gençler Derneği açılmalıdır!..

Emperyalizmin, işbirlikçi-tekeli burjuvazinin, büyük toprak beylerinin çıkarlarının bas emvancısına Demirel, hükümeti açıklamadan önce yeni kurulacak hükümetin uygulamalarının neler olacağını sıraladı. Demokratik hak ve özgürlüklerin kısıtlanmasında bu uygulamaların en başında yer alıyor. Daha kesin dislinin uygulamaya başlamasından önce yapılacak işler yürürlüğe konmaya başlandı. Sıkıyönetim, İlerici Gençler Derneğini hiçbir ya-sal gereksinim olmaksızın kapattı. Böylece yeni dönemde de nasıl bir işlev göstereceğini ilk örneğini verdi.

İGD'yi kapatmak Sıkıyönetimin baskıcı ilk uygulaması değildir. Daha önce de başta İlerici Akinlar Derneği ve TDS-DER olmak üzere birçok demokratik yığın örgütünü kapatmış, demokratik basın üzerinde baskıları yoğunlaştırmıştır.

İlerici Gençler Derneği, işçi sınıfının savaş yolunu benimsemiş ilerici yurtsver gençliğin anti-emperyalist, anti-faşist, anti-soven, anti-tekeli platformunda eylem birliği bayrağını yükseltmiş, bireysel terörizme, servencilğe, oportünizme, gerici-faşist güçlerin ekmeğine yağı sürerek her tür oportünizmi tutuma karşı kesin konum almış Türkiye devrimci gençliğinin demokratik yığın örgütüdür. Elbette böylece bir örgüte karşı işbirlikçi tekeli burjuvazinin niyetleri baştan belirdir. Nitekim daha kuruluş aşamasında İGD'ye birçok güçlükler çıkarılmış, tüzüğü sudan gerekçelerle oylanlanmış böylece de şube açması, diğer çalışmalarını yürütmesini engellenmeye çalışılmıştır. Ne var ki tüm bun- engeller İGD'nin kararlı tutumlarıyla aşılmış ve İGD çok kısa bir sürede Türkiye genelinde arasında huzla boy atmıştır.

Demirel'in hükümet kurma girişimlerine başlamasıyla birlikte, faşist Hergün'den Hürriyet'e kadar, burjuva basını İGD'ye karşı yoğun bir anti-

komünist kampanya başlat-tı. Bu kampanyada kullanılan ambone İGD'nin kamu etkinlikleriyle. Aynı dönemde İGD'nin şteden barış savundugu gençliğin eylem birliği politikası, SGB, DKKD ve Genç - Öncü'yle birlikte alınan kararlarla yaşama geçirilmeye başlanmıştır. Bu dört gençlik örgütü, 1989 yılında gerici-faşist saldırılara karşı, gençliğin demokratik-akademik hakları uğrunda ortak savaşım verme kararı aldılar. İşçiler böylece bir bağlamda Sıkıyönetimin İGD'yi kapatmasının amacı gençliğin eylem birliğini sekteye uğratmak, gençliği güçlü ve merkezli demokratik örgütünden yoksun bırakmaktır. Ne var ki bu hevesler kursaklarda kalacaktır. İGD'nin kapatılması üzerine İGD Genel Sekreteri Alaattin Taş, SGB, DKKD, Genç-Öncü bir ortak açıklama yaparak MHP, ÜGD gibi kanlı katillerin örgütleri kapatılmak, İGD'nin kapatılmasını sert bir şekilde kınadılar. Ayrıca Genç-Öncü Genel Sekreteri bir açıklama yaparak İGD'nin kapatılmasını kınadıklarını, demokratik örgütler üzerinde ki baskıların son bulması gerektiğini belirtti.

İGD'yi kapatılan amaçlarına ulaşamayacaklardır. Çünkü İGD yaygınlar arasında gençlik yığınları arasında kök salmış bir örgüttür. Sıkıyönetimin İGD'yi kapatma kararından sonra İlerici gençlerin örgütlerine sahip çıktıkları ortaya koyan eylemleri, diğer demokratik örgütlerin ortak tepkileri bunun kanıtıdır. Çünkü İGD, İlerici gençler yığını değildir. Dün grev çadırlarında, meydanlarında dayanışma içinde oldukları, birlikte halay çektikleri işçiler, İlerici gençlerin yanındadır. İlerici kadınlardan tüm emekçiler, İlerici gençlerin yanındadır.

Katli yuvası MHP, ÜGD açtığı açık yeni saldırılara hazırlanırken, haklarında hiçbir işlem yürütülmemiş, yasa-salar çerçevesinde çalışmalarını yürüten örgütler kapatılıyor. Bu durumda komünist

lerin, sosyalistlerin, tüm ilerici yurtsver güçlerin eylem ve cephe birliği tüm yakınlığı la kendini dayatıyor. Bugün İGD'ye yapılan uygulamalar, yarın diğer demokratik örgütleri de tehdit ediyor. Bunun karşısında somut davranmak gerekiyor. Tüm ilerici güçlerin eylem birliğiyle İlerici gençliği savunmak gerekiyor.

AÇIKLAMA

Dost Okurlar,
Geçen sayımızda yayınladığımız Açıklama'da da belirttiğimiz gibi, Köylerden-Şehirlerden sayfasını yeni bir içerikle hazırlamak istiyoruz.

Sizlerden savaşım deneyimlerinizi bizlere yazmamızı bekliyoruz. Yeni topla sözleşme döneminde sendikalarımızla birlikte yürüttüğünüz çalışmalar, fabrikalarımızda bu dönem ne gibi yeni değişim çalışmalarını yürüttüğünüz, bunların başarılı-başarısız yanlarını bu sayfa aracılığıyla aktarmanızı diliyoruz. Yaşamın tüm alanlarında yürütülen çalışmaların yer aldığı bir Köylerden-Şehirlerden sayfası ancak böylece oluşturulabilecektir.

Doştca Selamlar.

Savaş Yolu

Bayrampaşa katliamı fabrikalarda protesto edildi

Bayrampaşa'daki bir kahve'de 7 kişilerin faşist-ler tarafından kurşuna dizilmesi fabrikalarda protesto edildi. Maden-İş Sendikasının örgütlediği olduğu tüm fabrikalarda bir mek paydoslarında biraraya gelen işçiler, sendikalarının komünist birliği olarak yayınladığı bildirileri okudular ve saygı duruşunda bulundular. Maden-İş tarafından hazırlanan bildiride "Bizlerin alınan her can faşist me kimimizi, mücadeleye almamız bileyecektir" denildi.

Fabrikalarda çeşitli şanteler yapılan yemek paydoslarında biraraya gelen işçiler, temsilcileri tarafından okunan bildirileri dinledikten sonra saygı duruşunda bulundular. Temsilcilerinin okuduğu bildiride işçi yatağı olan Bayrampaşa'da faşistlerin halka bayramı zehir ettikleri belirtilecek şöyle denildi:

"Bunalımın yükünü başta işçi sınıfımız olmak üzere emeçli halkımıza yük-

lemek, işçileri uysallaştırmak isteyen tekeli patronlar azınlığıdır. Ülkede çarpışma terör olaylarının artması da bunun en açık belgesidir. Daha bir kaç gün önce tekeli sermaye nin vurucu gücü olan MHP'nin faşist kan kılıçları, işçi yatağı olan Bayrampaşa'da Kılınan Bayramı oncesinde, Bayrampaşa'nın emeçli halkına bayramı zehir ettiler. Maden-İş Sendikamız da bir temsilcinin içinde bulunduğu 7 canımız, mücadele arkadaşımız katlettiler. Hem de Nazi -Almanya'sındaki yöntemleri."

Fabrikalarda okunan bildiride, "faşistlerin 7 kişiyi kurşuna dizmelerinin nedeninin bu işçilerin kan işçileri olmalarında, faşist piyon olmalarında denilecek, şöyle devam edildi:

"Tüm zorbalıkla bizler yürüttük tekeli patronların kanlı diktatörlüğü olan faşizme geçerken yığınların direncini kırmak içindir. İşçi ve emeçli çilere meydanlar da söz-

verip, tekeli sermayeden yana IMF'çilerin NATO'culardan yana dömen kırım MHP ve ÜGD'yi kapatmayı İlerici örgütleri kapatan CHP ağırlıklı iktidarı yerine daha baskıcı, demokratik haklarımızı boğazlayacak gerici faşist kurması yeni bir iktidarı oluşturmak içindir."

Bildiride artık çok şeyin değiştiği, köprülerin altından çok suların akacağı kaydedilecek şöyle sürdürüldü:

"İşçi sınıfımız ve emeçli halkımız olarak, faşist tehlikenin olmadı, emperyalist güçlerin arpağı olmaktan korkuların azgın sömürsüzlük ortadan kalktığı, toprak ağalarının olmadığı, İlerici demokratik bir Türkiye'nin gerçekleşmesi için İlerici demokratik devrim mücadelesinde kararlıyız. CIA güdümlü gidiş-açık faşist örgütleri demokrat-sosyalist demeden, kendilerini insan olmayan, kahvede oturan, yolda yürüten her kese azgınca saldırmaktadırlar.

İYG 5 Yaşında

İşçi sınıfının savaş yolunda ilerleyen gençliğin yayın organı İlerici Yurtsver Gençlik Gazetesi (İYG) yayın yaşamında zorlu bir 4 yılı geride bıraktı. 17 Kasım günü 5 yaşına bastı.

İşçi sınıfımızın politik hareketinin çok yönlü atılım süreci tüm toplumsal yaşamı, bu arada gençliği de derinden etkiledi. İşte İYG bu atılım sürecinin doğrudan etkileri arasında yayın yaşamına girdi. Ye yayın alanında yepyeni bir gençlik organı olarak sergiledi. İlerici gençliğin her türlü sa- şıklara karşı ideolojik olarak donanmasında ve böylece doğru örgütlenme ilkeleri etrafında birleşmesinde önemli katkılarında bulundu.

İYG, dört yıllık yayın yaşamında, diğer demokratik yayın organları gibi peçoğu güçlüye gösülemiş durumunda kaldı. Bunları aştı. Bugün gençliğin yığınal yayın organı haline geldi.

Ekim Devriminin 62. yıldönümü tüm yurtçapında kutlandı

TARİH'in gebe karın -
dan sömürsüz ve baskı
sız bir dünyaya çekip çı
karan ve kapitalizmden sosy-
yalizme geçiş çağını aşan Bü
yük Ekim Sosyalist Devrimi-
nin 62. yılı türlü engelle-
melere karşın ülkemizde de
çoşkulu bir şekilde ve tüm
yurt çapında kutlandı.

Bu kutlamalar yer yer Bir-
lik - Dayanışma, TSP ve TIP
in eylem birliğiyle yürütül-
dü. Kutlamalara Türk-İşe
bağlı sendikalarından, Kürt de
mokrat akımlarından da me
sajlar yollanması güç ve ey-
lem birliği yolunda ilerli a-
dımalar oldu.

Bu kutlamaların bir başka
anlamı yanı daha var. Yüz
yılıımızın başında yaktığı mu-
şale ile duyurduğumuz her kar-
şın topraklarına kıvılcım saç
saça gelişen ve etkileriyle ça-
ğımız bünyetken Ekim Devri-
mi Türkiye işçi ve emekçiler
ri için de esin kaynağı olma-
ya devam ediyor. Türkiye'de
bincilerle işçi ve emekçi komü-
nist, sosyalist ve demokrat
bu esnle Ekim Devrimi'ni
çoşku içinde anı. Onun ders-
lerini yeniden bilince çıkar-
dı.

İzmir'de 5 binli aşkın işçi
ve emekçilerin katıldığı gece,
Fuar Ekiel Over Bahçesinde
tam bir çoşku ve disiplin için
de geçti. Enternasyonalize baş
layan gecede saygı duruşunu
Birlik - Dayanışma ve TSP
adına yapılan konuşmalar iz-
ledi. Ekim Devrimi'nin ge-
lişimi ve Türkiye üzerine et-
kilerinin konu edildiği senar

yo ile birlikte, film, slayt,
koro ve folklor gösterileri ya-
pıldı. Türkiye, Kürçe ve Rus
ça şarkılar söylendi, şifirler
okundu. Şahned 1917 yazısı
önünde dev bir Lenin portre-
si, yanlarında Marks, En-
gels'in ve Mustafa Suphi'nin
portreleri zatlonda da üç dil-
den Yaşasın Büyük Ekim,
Yaşasın Proletarya Diktatör-
lüğü, Yaşasın Proletarya En

ternasyonalizmi, Yaşasın
Sosyalist Sistem ve Yüce Lo-
nin pankartları asılıydı. Bu
belgilerin yanısıra gecede
sık sık Türkiye Komünist
Partisine Özgürlük, Faşizme
Karşı Savaş Eylem Birliği,
Faşizme Geçit Yok, Onbeşer
başlattı, yüzbinler sürdürü-
yor, Yaşasın Güç ve Eylem
Birliği belgileri yükseldi. Prog-
ramın sonunda işçi ve emek

çilerin cephesini sembolize
eden bir duvar örüldü ve du-
varda işçi-köylü bağlaşıklı-
ğını dile getiren orak-çekiç
şekillendi.

İzmit'te Ekim Devrimi'nin
62. yılı Birlik - Dayanışma-
nın düzenlediği toplantıyla
kutlandı. Ekim Devriminin
çağ açıcı önemi ve etkileri ü-
zerine konuşmaların yapıldı
ğı toplantıda çeşitli sanat et

kinlikleri de sunuldu. Kut-
lamaya katılan işçiler, kadın
lar gençler, emekçiler sık sık
Yaşasın Ekim Devrimi, Ya-
şasın Sosyalist Sistem, Ya-
şasın Proletarya Enternasyo-
nalizmi gibi belgilerin yanı-
sıra TKB'ye Özgürlük belgi-
e'ni haykurdular.

Kayseri'de Ekim Devrimi
'nin 62. yılı Büyük Sinema
da yapılan «Antifaşist Bir-
lik Gececi» ile kutlandı. Bir-
lik-Dayanışma, TIP ve TSP
tarafından ortaklaşa olarak
düzenlenen gecede Ekim Dev-
rimiyile ilgili konuşma-
lar şifir, folklor ve film gös-
terileri yapıldı.

Çorum'da Büyük Ekim Dev-
rimi Herkese Gençler Sosy-
yalist Gençler Birliği, Genç
Kadın, Halkevleri ve Herket
Kadınların oluşturduğu ey-
lem Birliği tarafından kut-
landı. Büyük ilgi gören salo-
nun toplantısında örgütler
adına konuşmalar yapıldı,
şifirler okundu.

Bursa'da ise 9 Kasım'da ya-
pılması öngörülen kutlama
töreni çeşitli engellemeler so-
nucunda 17 Kasım'da yapı-
ldı. Bu kutlamaya da Birlik
Dayanışma, TSP ve TIP or-
taklaşa olarak düzenlendi.

Orta yarıdan Çankırı'nın
Çerkiz ilçesinde tertip ko-
mitesinde İstanbul Sixtyyok
tim Komutanlığına kapata-
lan İGİD üyelerinin buluşu-
ğu bahaneliyle kutlama tören-
lerine izin verilmedi. Genç
yurdun dört bir yanında Ekim
Devrimiyle ilgili duvar
yazıları yapıldı, bildiriler da-
ktüldü, pankartlar asıldı.

Mesaj

TKP MK Genel Sekreteri İ. BİLEN
Büyük Ekim Sosyalist Devri-
mi'nin 62. yıldönümünü nederiy-
le, Sovyetler Birliği Komünist - Partisi
Merkez Komitesine bir mesaj göndermiş
tir. Mesajda şöyle dedi:

Sovyetler Birliği Komünist Partisi
Merkez Komitesi'ne
Çok değerli arkadaşlar TKP MK Tüm
Türkiye Komünistleri, Türkiye işçi sınıfı
ve emekçileri adına, Büyük Ekim Sosy-
yalist Devrimi'nin 62. yıldönümünü en
ateşli duygularla selamlar.

Kızıl Ekim insanlık tarihinde yep-
yeni bir çağ, kapitalizmden sosyalizme
geçiş çağını açtı. Sovyetler Birliği Ko-
münist Partisi'nin Lenin'in yönetiminde
sosyalizm, Sovyetler Birliği'nde kesin
utkuya ulaştı, çok yönlü gelişip güçlen-
di. Bugün Sovyet halkı komünist kurulu-
culuğunda yeni yeni başarılar kazanıyor.
Dünya devrim sürecinin güç kaynağı
Sovyetler Birliği, dünyamızda barışın
sarsılmaz kalesidir. Sovyet Devleti daha
iki günden bu yana ardıcıl Lenin'in bir-
leşik politikası izlemiştir. Sovyetler Bir-
liği Komünist Partisi Merkez Komitesi
Genel Sekreteri ve Sovyet Sosyalist Cum-

huriyetleri Birliği Yüksek Sovyet Prezid-
yumu Başkanı L.İ. BREJNEV yoldaşın Ber-
lin'de açıkladığı yeni barış girişimi bütün
dünyada olduğu gibi, Türkiye'de de ge-
neliş bir yankı buldu.

TKP, Türkiye işçi sınıfı, halkımız
bir nükleer savaş tehlikesini önlemek,
emperyalizmin körüklediği silahlanma ya-
rışını genclemek amacıyla güden bu somut
barış önerilerini yürekten selamlıyor.
Büyük konuşumuz Sovyetler Birliğiyle
dostluk ilişkilerinin geliştirilmesi, bölge-
mizde barış ve güvenliği, halkımızın ya-
rarınadır. Sovyetler Birliği Komünist
Partisiyle TKP arasında, Büyük Ekim
Sosyalist Devrimi'nin doğrudan etkileri-
yle ve halkımızın ulusal Kurtuluş savası-
nın ateşleri içinde kurlanan kardeşçe sa-
vaş bağları her geçen yıl daha da güç-
leniyor, pekişiyor.

Yaşasın Kızıl Ekim'in 62. yıldönü-
mü.

Yaşasın ölümsüz LENİN'in partisi
Sovyetler Birliği Komünist Partisi.

Yaşasın Marksizm-Leninizm ve pro-
letarya enternasyonalizmi.

TKP MK Genel Sekreteri
İ. BİLEN
7. Kasım, 1979

SSCB'de Ekim'in bayrağı daha da yükseklerde

BÜYÜK Ekim Sosy-
alist Devrimi'nin 62.
yıldönümünün çoşkun bir biçim-
de kutlandığı 6 Kasım
1979 Salı günü Arayama Sosy-
kova'da Kongre Karayında
bir toplantı düzenledi. 6 bin
Moskovalının izlediği top-
lantıda, SBKP MK Sekreteri
ve Politbüro Üyesi Andrey
Krilenco bir konuşma yaptı.

Büyük Ekim Sosyalist
Devrimi'nden bu yana geçen
62. yılın başlıca başarısının,
Sovyetler Birliği'nde gelişmiş
sosyalist toplumun kurulma-
sı, dünya sosyalist sistemi-
nin olgunlaşması ve giderek güç-
lenmesi olduğu bilinen
Krilenco, SBKP'nin, Ekim
Devrimi'nin ana ilkelelerini ar-
dıcıl bir biçimde, yaratıcılık-

la yaşama peccirliğini vurgu-
ladı ve şunları söyledi: «Bu-
gün Sovyet toplumu güçlü
bir ekonomik ve bilimsel-
teknik potansiyele sahiptir.
Bu başarılar, komünizm ku-
ruluşunda daha emin a-
dımlarla ilerlememizin güven
cesidir.»

Sovyetler Birliği'nin 60 yil-
dir Lenin'in barış politikası-
na içtenlikle bağlı kaldığını
vurgulayan Krilenco, Sovyet-
ler Birliği'nin yeni barışı ö-
nerilerini, barışın sağlanma-
sı ve silahsızlanmanın zor-
cekleştirilmesi yolunda en in-
sancıl girişimler olarak nitel-
ledi ve bu önerilerin Sovyet
her Birliği'nin barışın gücün
dirilmesi yolunda üzerine dü-
şen görevi nasıl bir ciddi-

yetle yerine getirmeye çalış-
tığını en somut kanıtı ol-
duğunu belirtti. Krilenco,
NATO ülkelerinin silahlanma
yı hızlandırma, özellikle Batı
Avrupa ülkelerine yeni nükle-
er füzeleer yerleştirme giri-
şimlerini sert bir şekilde yer-
di ve böylece bir tutumun Av-
rupa'da, dolayısıyla dünyada
gerginliği daha da artırma-
cağına dikkat çekti.

Krilenco, Çin'deki Maoçu
yönetimin insanlığı yeni bir
dünya savasına sürüklemeye
yolundaki kıskırtmalarını da
sert bir dille eleştirdi.

Büyük Ekim Sosyalist
Devriminin 62. yıldönümü tö-
renlerine katılan yabancı ko-
nuklar onuruna verilen resmi

konuşma yapan
Yüksek Sovyet Prezidyumu
Başkanı ve SBKP MK Ge-
n Sekreteri Leonid Brejnev,
Sovyet halkının 62. yılı içinde
yaşamın bütün alanlarında
büyük başarılar elde ettiğini
belirtti ve şöyle dedi: «Bugün
hedefimiz açıktır. Bu, Büyük
Ekim'in kızıl bayrağına ya-
şanmasıdır. Barış ve emekçi
halkların mutluluğunu sağ-
lamak. Daha Sovyet Devleti
kurulduğu gün açıklanan bir
devletin bütün ülkelerle bar-
ış içinde yaşamak istediği
yönlündeki Lenin'in öğütü ile
yeniye bağlıyız ve bunun
yaşamda gerçekleştirilmesi
için var gücümüzle çalışıyo-
ruz.» Konuşmasının sonun-
da, Leonid Brejnev, Sovyetler
Birliği'nin yeni barışı öne-

terleri üzerinde durdu ve bu
önerilerin kalıcı bir barışın
sağlanmasını, silahsızlanma
yolunda somut adımların a-
tılmasını amaçladığını belir-
terek özetle şunları söyledi:
«Yaşadığımız uluslararası ko-
şullarda, silahsızlanma ve
barış konusunda genel söz-
ler söylemenin bir gereği yok-
tur. Bizlere gereken şey, ül-
keler ve halklar arasında gü-
veni yerleştirmek ve ya-
şanarak silahlanma ve a-
rtıkın dizginlerini kontrol
etmek için gerekli adımları
atmak ve bu yöndeki pratik
uygulamalara geçmektir. Biz
eğer daha önceki önerilerimiz
başkalarına cevap bulacak
olursa, yeni pratik adımlar at-
maya ve yeni yapıcı görüş-
melerde bulunmaya hazırız.»

Büyük Oktobr Devrimi 62.yılında dünya halklarının kurtuluşu yolunu aydınlatıyor

HALKIN uğrunda savastığı acil demokratik barış önerisi; büyük toprak beylerinin toprak üzerindeki mülkiyet hakkının ortadan kaldırılması; ücretinde işçilerin; bir Sovyetler Hükümeti kurulması davası; bu dava başarılmıştır.»

«Yasasın icralarını, askerlerin ve köylülerin devrimleri»

Dünya proletaryasının ve tüm emekçilerin yüzü anderi ve öğretmeni Lenin, çağımızın en büyük devriminin gerçekleştirildiği günün 25 Ekim 1917 (7 Kasım) günü Rusya halkına böyle sesleniyordu.

Bu davanın başarıya ulaştırılması bir güden bir güne olmamıştır. Rusya proletaryası, emekçi halkı, Lenin'in Partisi'nin kılavuzluğunda, çok zor koşullarda ardıcıl bir savaşım yürütmüştür.

Oktobr Devrimi ne bir avuç «yıldız» eserdir, ne de tarihsel süreçte bir kopma, raslantısal bir sapmadır. Bu devrim Marks ve Engels'in yıllar önce ortaya çıkardıkları tarihsel zorunluluğun yerine getirilmesidir; Lenin'in emperyalizm çağında sosyalist devrimin önce tek ya da birkaç ülkede ortaya ulaşabileceği ve devrimin kutuluca ulaştığı ülkede sosyalizmin kurulabileceği yolundaki dahiyane görüşünün, bu görüşe dayalı strateji ve taktiklerin eserdir.

Oktobr Devrimi'nin utkusunu niçin bu denli büyük bir önem taşıyor? Burjuva ideologlarınca oportünistine kadar herkes niçin su ya da bu ölçüde Oktobr Devrimi'ne saldırmıyor. Buna, kargışık Marksçı-Leninçiler niçin Oktobr'un başarılarını her geçen gün biraz daha yükseklere kaldırıyor?

Evensel yasallıklar yaratan bir devrim

Oktobr Devrimi insanlık tarihindeki ilk devrim değildir. Ne var ki, insanlığın yarısında, tüm halkların yaşamı üzerinde daha önceki devrimlerle karşılaştırılmazca kadar derin bir etki yapmıştır. Çünkü Oktobr Devrimi'yle birlikte ilk kez insanın insan tarafından sömürülmesi düzenlenmiş, verimliliği, emekçilerin gerçek kurtuluşu, çokyönlü gelişme olanaklarına kavuşma perspektifleri açılmış, yerüzerinde ilk sosyalist devlet, Sovyetler Birliği kurulmuştur. Çünkü Oktobr Devrimi'nin önemli yanı sıra Rusya'ya sınırlı kalmamış, tüm dünyayı kapsayan işleri almıştır. Oktobr Devrimi'nin bazı temel özellikleri sosyalist devrimin tüm ülkeler için geçerli yasallıklarımı

ortaya koymuş, birçok ikinci özelikli tüm ülkeleri etkilemiştir.

Oktobr Devrimi kapitalist düzünün ebediği masasını yıkarak Marksizm-Leninizmin proletarya devriminin yasallığına ilişkin tezi doğrulamıştır. Marksçilerin devrim teorisini emperyalizm koşullarında geliştirilen Lenin'in tek ülkede kapitalizmden sosyalizme geçiş olanaklığına ilişkin öğretisini yaşamaya geçirdi. Lenin, bir ülkede köylüler ağır baskıya, hatta feodal kalıntılar varlığını korursa da, eğer iyi örgütlenmiş, öncü bir proletarya ve o proletaryanın öncü gücü Komünist Partisi varsa; emekçilerin çoğunluğu devrim davasına kazanılırsa, bu ülkede kapitalizmden sosyalizme geçilebileceği belirtiyordu. Oktobr Devrimi işte bu yasallığı ortaya koydu. Bundan sonra bir dizi ülkede gerçekleştirilen devrimler bu yasallığın geçerliliğini ortaya koydu.

Lenin'in sosyalist devrim öğretisini kopmaz bir ögesi olan, «kapitalizmden sosyalizme geçiş döneminde proletarya diktatörlüğünün zorunluğu» Oktobr Devrimi'yle yaşamaya geçirildi ve sosyalizm kuruluşunun bir yasallığı olarak kendini belli etti. Kimi oportünistlerin proletarya diktatörlüğünün Çarlık Rusyası koşullarını bir gereği olarak yolunda tutmadıkları, onların Oktobr Devrimi'nden, onun deneyim ve fikirlerinden nasıplarını almamış oldukları gösterildi. Nitekim daha sonraki tüm proletarya devrimlerinde bu yasallığı kendini belli etti.

Oktobr Devrimi, sosyalist devrimde proletaryanın sınıfsal ve siyasal bağlaşıklarının sorununu çözüme kavuşturdu. İşçi-köylü bağlaşıklığına, tüm emekçilerin proletaryanın etrafında toplanmasının devrimin bir zorunluğu ve yasallığı olduğunu çarpıcı bir şekilde gösterdi.

Devrim'in utkusuna birlikte ilk kez çoğunluğun demokrasisinin kurulmasını gerçek olanaklar ortaya çıktı. Burjuva demokrasisinin biçimselliği, sınırlı işçiler önüne serildi. Lenin'in deyişleyle, Oktobr Devrimi demokrasinin hem derinleşmesine hemde genişlemesine ilerlemesi yönünde eşine daha önce rastlanmadık bir ivme sağladı; emekçiler ve kapitalizmin ezdiği yığınlar için, yani halkın muazzam çoğunluğu için demokrasiyi gerçekleştirdi. Ötremayin egemenliği niçin ve birer araçlarının toplumsallaştırılması bu devrim, proletarya demokrasisinin ekonomik temelini attı. Tarihte ilk kez işçi sınıfı (proletariye) sınıf haline geldi; emekçiler toplumsal yaşamın tüm yönlerini doğrudan yönetmeye etkilenebilecekler.

Daha önceki tüm devrimlerden farklı olarak Oktobr Devrimi'nin ana görevi, milyonlara insanın yaşamını, yeni sosyalist devlet kuruluşunda dönüştürme ucratmasıdır. Nitekim Lenin'e göre, Oktobr Devrimi'nin daha önceki tüm devrimlerden ayrıldığını nokta, yığınlarda büyük bir kuruma ve yaratma arzusu doğurmuş olmasıdır. Devrimden doğan yeni toplumsal düzen, ülkenin efendisi haline gelmiş ve ekonomik altından yaşamısal çıkarı olan mil yollarına emekçilerin girişkenliği ve dinamizmini, komünizm kurucu gücü gibi bir amaç çerçevesinde bir araya gelmiş bir halkın politik ve manevi birliğini sağladı. Zaten böyle bir girişkenlik ve dinamizm böylesi bir birlik olmasaydı, öndört emperyalist devletin, erken alışıla edilmiş gerici güçlerin ülkeyi yerle bir eden, yavaş yavaş müdahalelerinden sonra ekonomiyi yeni baştan kuracak, güçlendirecek düşünelmezdi bile.

Lenin'in öğretisini kılavuz eden ve Komünist Partisi tarafından yönlendirilen Sovyet halkı, Ekim 1917'de başlayan sosyalizm kuruluşu boyunca çarpıcı başarılar elde etti. Çok kısa bir tarihsel dönemde ülkeyi sosyalizme, tarımı kolektifleştirdi, kültür devrimini gerçekleştirdi.

Ulusal-Toplumsal kurtuluş için

Lenin, SSCB'de ulusal egizinin ortadan kaldırılmasını Oktobr Devrimi'nin en büyük kazanımlarından biri gözüyle bakıyordu. Lenin'in öğretisini ardıcıl uygulayan Bolşevik Partisi, tüm Sovyet halklarının sıkı birliğini, hak eşitliğini sahip sosyalist ulusal ailesi içinde sağladı. Oktobr Devrimi'nin fikirlerinin, yeni toplumsal düzenin utkusuna ulaştırılması için savaşımdaya girişilen SSCB halkları arasında doğuluğu bugün komünizm kuruluşunun başarıya ulaştırılmasının sonucu belirtilebilir bir etkenidir. Oktobr Devrimi, tarihte ilk kez kadınların kurtuluşunu sağladı. Kadınlar politik ve toplumsal yaşamda tam bir eşitlik getirdi. Kadınların önünde toplumsal üretime ve yeni yetişen kuşakların yetiştirilmesine aktif bir şekilde katılma olanakları açtı.

Oktobr Devrimi'nin utkusunu, Marks'ın I. Enternasyonal Tüzüğüne yazdığı şu ükünü yaşamaya geçirmesinin başlangıcı oldu: «Yeni kurulacak dünyanın ana ilkesi barış olacaktır». Gerçekten de Oktobr Devrimi, tüm dünya halklarının savatın devrimci yoldan çıkış yolunu gösterdi. Uluslararası uyuşmazlıklarda savatın bir araç olarak kullanılmaması, dışardan yeni uluslararası anlaşmaların ortaya çıkması, dünya çapında barışın en güçlü koruyucusu ve savunucusu oldu.

Tüm bu derin devrimci dönüşümleri ardından Sovyetler Birliği'nde yeni, sosyalist toplumsal ilişkiler oluşup gelişti. Böylece SSCB dünyada ulusal ve toplumsal ezgiden kurtuluş ilk ülke haline geldi, ezilenlerin yüzyıllardan beri süregelen ezilme gerçekleştirdi.

Güçlü bir destek

Oktobr Devrimi'nin utkusunu, Batı'daki uluslararası işçi hareketine ve Doğu'daki köleleştirilmiş halkların kurtuluş savaşımına sağlam bir kale ve güçlü bir destek sağladı. Lenin, dahiyane bir şekilde, Büyük Oktobr devrimine açılan çağın, dünya ölçüsünde kapitalizmin yıkılışı, sosyalizm ve komünizm için utku taşıyan hareketi tanımladı. Gerçekten de Oktobr Devrimi'nin utkusunu kapitalist ülkelerdeki komünist ve işçi hareketine yeni bir hız ve atılım kazandırdı. Bu gelişmede Oktobr Devrimi'nin canlı bir şekilde yaşamaya çağırıldığı proletarya enternasyonalizminin payı büyüktür. Öte yandan Oktobr devrimi, emperyalist kapitalist ülkeler işçi hareketinden rinden etkiledi, bütün oportünist güçlerin yeniliğe ugratılmasına baş rol oynadı.

Oktobr Devrimi'yle birlikte Doğu halklarının ulusal kurtuluş hareketinde de yeni bir düzeye yükseldi. Lenin'in daha o zamanlardan gördüğü ulusal kurtuluş hareketinin emperyalizme karşı savaşımını önemi bir bilsevi olduğu gerçeği günümüzde hayata geçmiştir. Sonuçta SSCB'de Oktobr Devrimi'nden sonra somut başarı olanaklarına kavuştu. Ulusal kurtuluş savaşımı bunun bir örneğidir. Oktobr Devrimi'nin, ulusal kurtuluş savaşımını üzerinde doğrudan, maddi etkisi vardır.

Büyük Oktobr Devrimi Türkiye ezilen yığınları ulusal bağımsızlık savaşına yandırmakla da kalmadı. Bu devrim aynı zamanda Türkiye proletaryasının öncü, savaşkan kolu olan TKP'nin kurulmasına da doğrudan doğruya katkıda bulundu. TKP programı bu gerçeği şöyle dile getiriyor: «TKP, Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi'nin doğrudan doğruya etkisi altında doğmuştur.» Bu nedenle de TKP Genel Sekreteri I. Bilen partinin en güçlü yığını, onun programına enternasyonalizminin bağlılığı, Leninizme bağlılığı, Sovyetler Birliği Komünist Partisi'yle sıkı kardeşçe dayanışmaya bağlılığıdır diyer.

Dünya devrim sürecinin içine açıldığını dünya sosyalist sisteminin uluslararası işçi hareketinin ve ulusal kurtuluş hareketinin gelişip gelişmediği Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi'nin fikirlerinin gücünün ve canlılığının çarpıcı bir kanıtıdır. Lenin'in deyişleyle «Bu büyük gün bizim uzlaşmazlığımız, Rusya'da proletarya devriminin önemi o kadar daha açık beliriyor.»

SAVAŞ YOLU Haftalık Gazete
 Sahibi: **Oya BAYDAR**
 Yazışleri Maddürü: **M. İ. İNSAN ÖZGÜR**
 İbrahim ARIK

● **YÖNETİM YERİ** : 3. Bayler Eminsoy İshani K. 3 No: 304 - Kemeralı - İZMİR ● **BANKA HESAP NO** . Y. Kredisi Bankası Çerçerbaşlı Şiş. 1736-83 ● **ABONE KOŞULLARI** : Yıllık 400 TL, 6 Aylik 200 TL, 3 Aylik 100 TL. ● **YURT DIŞI ABONE** : F. ALMANYA 100 DM. HOLL.

LANDA 110 GULDEN FRANSA 210 FF.
 ● **İLAN KOŞULLARI** : (İç Sayfalar) sütun cm. 50 TL. ● **DİZGİ** : Doğruluk Mat. Tic. Koll. Şiş. ● **BASKI** : S.S. Tuzak - Gazetecilik ve Matbaacılık Gazli Bulvarı No: 18 - İZMİR ● **SON BASKI TARİHİ** 14 KASIM 1979